

DINÀMIQUES I ACTIVITATS DE REFLEXIÓ

/3

www.peretarres.org/mcecc

materials per a
l'animació de la fe
als centres d'esplai

**FUNDACIÓ
PERE TARRÉS**

MOVIMENT
DE CENTRES
D'ESPLAI
CRISTIANS
CATALANS

Llegenda de pictogrames:

Tipus de recurs:
Dinàmiques i activitats de reflexió

Destinat a:

Moment de l'any

Autor/a

Material elaborat pel Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans de la Fundació Pere Tarrés el desembre de 2015.

Aquest recull de materials ha estat coordinat per:

- Maria Antònia Montagut, responsable d'Administració i Projectes del MCECC
- Marc Pascual, tècnic d'àmbits del MCECC

Capítol 3: dinàmiques i activitats de reflexió

Introducció	4
La botiga dels somnis	5
Quina música té el teu cor	9
Canta-rap	11
On tens el tresor, hi tindràs el cor	13
Qui ets per a mi: llar o runa?	17
“Participa: parem taula amb Jesús!”	21
“Participa: parem taula amb Jesús!”	24
Tots iguals?	30
Tots classificats	32
Acollits i menyspreats	34
Per què no m’agrades?	36
Ofegar-se? Respirar, si us plau!	38
T’atreveixes a fer servir el zoom?	43
Un amic perillós	47
Company de ruta - posada en marxa	51
Company de ruta - estimar els altres	53
Company de ruta – el punt de referència	55
Dinàmica per a la confirmació	57
Trivial	58
El dau de beneir la taula	60
Via làctia de les benaurances	62
Un temps per a tu	63
Les coses bones dels altres	65
El càntir i la venedora d’aigua	67
Una cançó per somiar	68
El pot	69
Volem fer una bona sopa. Ens ajudes?	71
El grup tancat	74
He après... ..	75
El llop de gubbio	77
El ninot	79
L’estel de l’advent	80

Introducció

Dinàmiques i activitats de reflexió

Junt amb les pregàries i els textos calia oferir també unes dinàmiques que ens ajudin a desenvolupar la nostra acció Pastoral. Accions que necessiten més temps i material, però ens sembla que no poden faltar en les nostres programacions.

La botiga dels somnis

	→ Adolescents	 Estiu	 Extret de Passa de la mandra! Campanya 04-05 - MCEC
---	---	---	--

Activitat per a la ruta d'estiu

És una botiga imaginària on cadascú, de forma personal, ofereix les seves qualitats i demana “comprar” qualitats que necessita. S’ambienta en una botiga on podem trobar de tot però res material. De manera individual cada participant a la ruta haurà de passar per la botiga i comprar allò que ell/a cregui que li cal (paciència, tranquil·litat, saber delegar...). Per tal de poder emportar-se aquesta qualitat cal que ofereixi una virtut a canvi (alt grau de compromís, il·lusió...).

En cas que algú quedi bloquejat, la resta del grup pot ajudar-lo.

Després podem fer una posada en comú.

Llista d'habilitats que oferim

- Valorar el grup
- Col·laborar en el bon funcionament del grup
- Col·laborar en el bon ambient al grup
- Aportar tot el que tinc de positiu
- Complir els horaris
- Menjar
- Ajudar a recollir
- Meravellar-me amb els paisatges
- Ésser prudent a la platja
- Ésser prudent al riu
- Aprofitar el menjar
- Reciclar les deixalles
- Saber per on passo
- Conèixer la història dels llocs
- Ser realista
- Valorar les opinions dels altres
- Implicació en la ruta
- Implicació en els serveis
- Ésser agraït amb la gent que ens acollirà

- Acceptar les explicacions
- Reflexionar sobre la pròpia vida
- Reflexionar sobre el sentit de la vida
- Tranquil·litat
- Bon rotllo
- Alegria
- Llevar-me a l'hora
- Animar els altres
- Implicació en la ruta
- Creativitat
- Seguretat en les tasques que fem
- Reflexionar sobre què vol dir una tasca educativa

Material

- Targetes en blanc
- Targetes amb les habilitats
- Bolígrafs

Paraula de Déu

4 Els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol. **5** Són diversos els serveis, però el Senyor és un de sol. **6** Els miracles són diversos, però Déu és un de sol, i és ell qui ho obra tot en tots. **7** Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots. **8** Un, per mitjà de l'Esperit, rep el do d'expressar-se amb saviesa; un altre rep el do del coneixement per obra del mateix Esperit; **9** un altre, en virtut del mateix Esperit, rep el do de la fe; un altre, el do de guarir, en virtut de l'únic Esperit; **10** un altre, el do de fer miracles; un altre, el do de profecia; un altre, el de discernir els esperits; un altre, el do de parlar en llengües; un altre, el do d'interpretar-les. **11** Tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol.

12 El Crist és com el cos humà, que és un, encara que tingui molts membres: tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. **13** Tots nosaltres, jueus i grecs, esclaus i lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per a formar un sol cos, i tots hem rebut com a beguda un sol Esperit.

14 Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. **15** Si el peu deia: "Com que no sóc mà, no sóc del cos", no per això deixaria de ser del cos. **16** I si l'orella deia: "Com que no sóc ull, no sóc del cos", no per això deixaria de ser

del cos. **17** Si tot el cos fos ull, com podria sentir-hi? Si tot el cos fos oïda, com podria olorar? **18** Però Déu ha distribuït en el cos cada un dels membres de la manera que li ha semblat. **19** Si tot el cos es reduís a un sol membre, on seria el cos? **20** Així, doncs, els membres són molts, però el cos és un de sol. **21** L'ull no pot dir a la mà: "No em fas cap falta", ni tampoc el cap als peus: "No em feu cap falta." **22** Ben al contrari, els membres del cos que semblen més febles són els més necessaris; **23** els que ens semblen menyspreables, els cobrim amb més honor; i els que tenim per menys decents, els tractem amb una decència **24** que no necessiten els membres més decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que ha donat més honor als membres que més en necessiten, **25** perquè en el cos no hi hagi divisions, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. **26** Per això, quan un membre sofreix, tots els altres sofreixen amb ell, i quan un membre és honorat, tots els altres s'alegren amb ell.

27 Doncs bé, vosaltres formeu el cos de Crist, i cadascú n'és un membre. **28** En l'Església, Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els qui tenen poder d'obrar miracles; després, els qui tenen el do de guarir, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar en llengües. **29** ¿Són tots apòstols? ¿O tots profetes? ¿O tots mestres? ¿Tots fan miracles? **30** ¿Tenen tots el do de guarir? ¿Tots parlen en llengües? ¿O tots les saben interpretar?

31 Anheleu, però, els dons més grans!

1Cor 12, 4 – 11

Passa de...

Sobre la taula hi haurà les targetes amb les lletres de l'abecedari, posades cap per avall, de manera que no es vegi la lletra corresponent a la carta. Un participant agafa una de les targetes mostrant la lletra. S'inicia aleshores una ronda on tots els participants han de completar la frase: passa de... o bé passo de... amb una paraula que comenci per la lletra que ha sortit a la targeta.

La persona de la dreta, que serà l'última a parlar, és qui escriu en un full totes les aportacions del grup, per després fer-ho servir com a material per a la reflexió en el grup.

Es poden fer tantes rondes com es vulgui. Quan es decideixi d'acabar les rondes, cal iniciar una reflexió sobre els contravalors, les coses negatives que han sortit. Hi haurà aspectes positius dels quals no és bo passar, però també sortiran punts negatius, contravalors. Són aquests valors negatius presents en nosaltres que el centre com a realitat educadora vol transformar.

Per dirigir la reflexió es poden seguir les següents qüestions:

- Quins valors negatius, és a dir, contravalors, presents en la nostra societat han sortit a la llista?

- Quins creus que són més difícils de “combatre”?
- Com des de la ruta podem col·laborar en l'eradicació d'aquests valors?
- I tu, a nivell personal, què pots fer per eliminar aquests contravalors?

Material

- Targetes amb l'abecedari
- Paper en blanc
- Bolígrafs

Paraula de Déu

15 Aleshores els fariseus van planejar la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora. **16** I van enviar els seus deixebles i els partidaris d'Herodes a dir-li:

- Mestre, sabem que dius la veritat i que ensenyes de debò el camí de Déu, sense deixar-te influir per ningú, ja que no fas distinció de persones. **17** Diques-nos què et sembla: ¿És permès o no de pagar tribut al Cèsar?

18 Jesús es va adonar de la seva malícia i els digué:

- Per què em poseu a prova, hipòcrites? **19** Ensenyeu-me la moneda del tribut.

Els li portaren un denari. **20** Jesús els preguntà:

- De qui són aquesta cara i aquesta inscripció?

21 Li responen:

- Del Cèsar.

Jesús els diu:

- Doncs doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu.

22 En sentir aquesta resposta quedaren sorpresos i, deixant-lo, se'n van anar.

Mt 22, 15 - 22

Quina música té el teu cor

Adolescents

Estiu

Cáritas

A partir del dibuix, treball personal i posada en comú

El cardiograma

1. Activitat

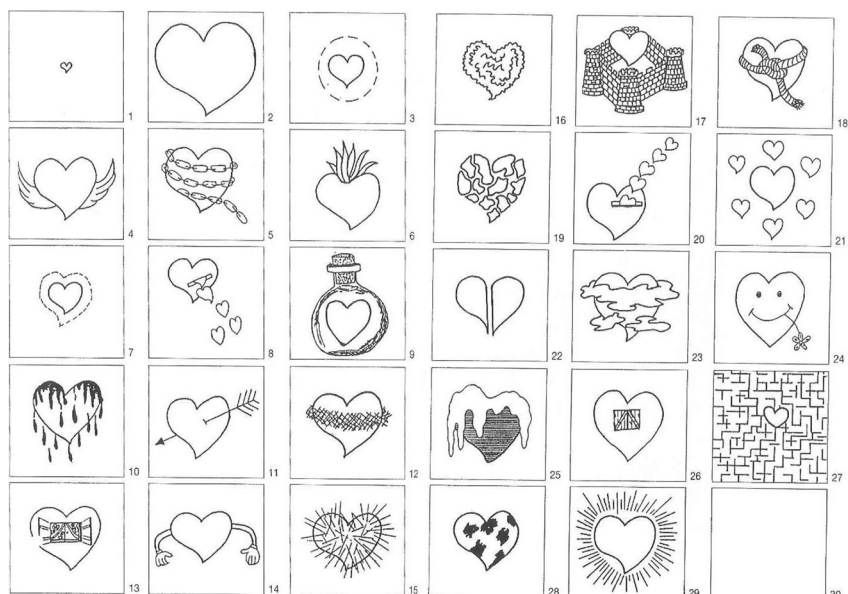
Aquesta activitat es desenvoluparà seguint les fases següents:

- Els joves s'ajuntaran per parelles, i en un full hauran descriure breument el tipus de persona que, segons ells, correspongui a cada un dels cors.
- Cal veure si faltaria algun tipus de cor simbòlic i dibuixar-lo, dient també a quin tipus de personalitat correspon.
- Identificar quins cors provoquen la marginació i l'exclusió d'altres persones i dir per què. Identificar els cors que podrien buscar la justícia i provocar l'acolliment i la integració dels més desfavorits.
- Escollir el cor que no ens agradaria mai arribar a tenir i dir el perquè.
- Esteu d'acord amb aquesta frase: "començaràs a canviar el món injust en què vius quan aconseguïx canviar-te a tu mateix"?
- Posada en comú del treball realitzat per cada parella.

2. Treball a nivell personal

- Escollir un cor que hagi estat alguna vegada en el passat.
- Escollir el cor que crec que tinc ara.
- Escollir el cor que m'agradaria arribar a tenir en un futur (es podria escollir un o diversos cors, o dibuixar cors amb cares alegres...).

Segons aquesta última elecció, en quins 5 punts hauria d'esforçar-me per tal d'aconseguir fer realitat en mi mateix aquell tipus de cor al qual aspiro?

Salm 131

Senyor, el meu cor no és ambiciós
ni són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de grandeses
o de coses massa altes per a mi.

Jo em mantinc en pau,
tinc l'ànima serena.

Com un nen a la falda de la mare,
així se sent la meva ànima.
Israel, confia en el Senyor
ara i per tots els segles.

Canta rap

	→ Adolescents	 Indiferent	 Equip de consiliaris
---	---	--	--

PRESENTE - Kase O

Es totalmente un caos, hay mucha confusión,
chico la realidad es solo una ilusión
chico, la realidad es solo una visión
procesada; no sabemos nada es la cuestión, en cuestión
en mi dedicación a la meditación y a la oración
no busco explicación solo mi salvación
el que tenga ojos que vea, el que tenga oído escuche
el que no pueda encontrar la paz que luche.
todos somos útiles, tú tienes que encontrar tu razón
empieza en ti la revolución
usa tu inteligencia y tu corazón
pues al final será juzgada, premiada o castigada cada acción
yo ya he cometido la barbarie de ser un necio
imprudente por la adrenalina del trapecio
a medida que mi fama creció, creció mi ego
y mi ego mi alma al diablo ofreció, le pegó fuego
en este fuego ardí, me perdí, te perdí a ti y a ti
por momentos siento mucho haberme comportado así
si hasta dejé de rezar, mas no quiero recordar
tengo el propósito de volver a volver a empezar
una salida vi, una luz que me ha guiado
porque el rap salvó mi vida, en esto pienso cuando grabo
no hay quién me describa, aunque mira lo han intentado
ilimitado rimador imitado esta líricamente dotado
es un pavo mazo raro, o algo, me han contado
lo ha logrado, va sobrado, valorarlo, cabronazos
a lo largo y ancho dando calor y amor a los míos.

Es otro triunfo inteligente y limpio, no pueden decir ni pío
Ei, no siempre supe lo que hacer, así es la vida, a qué vinimos al nacer...
¿qué es la vida?

Comentari

Al final de la cançó l'autor es planteja una de les preguntes més significatives que la persona humana s'ha formulat i es formula: Què és la vida? No és una

pregunta fàcil, no accepta una resposta tancada, una definició. Malgrat això no podem evitar formular-la, no podem evitar desitjar la seva resolució. En certa manera, la resposta és ja en si la vida. La vida és respondre moguts per l'anhel més gran del nostre jo: la salvació. Un camí en què partim de la confusió, de la ignorància, i pel qual (si estem atents) anem descobrint i avançant. No és, però, un camí fàcil i exempt de caigudes; amb tot, l'important és tenir el propòsit de tornar a començar. A la cançó l'autor enumera allò que l'ajuda en la seva cerca: l'experiència, els sentits, la meditació, l'oració, la raó, el cor, els germans, l'esperança... No es tracta d'un problema que s'ha d'intentar solucionar, sinó d'un misteri. T'animes a endinsar-t'hi?

Qüestions

- T'has parat mai a formular-te preguntes? Quines són?
- Les has reflexionat? Com busques les respostes?
- Déu té res a dir en totes aquestes qüestions? El tens en compte? Quin lloc ocupa?

Pregària

Jesús, el Senyor, en l'Evangeli ens mostra la resposta. Ens ensenya el manament de l'amor, viure estimant (Jn 13, 34); i s'ofereix Ell mateix com a resposta: *"Jo sóc el camí, la veritat i la vida"* (Jn 14, 6). *Ell s'ofereix perquè cadascú decideixi lliurement de seguir-lo; com també diu l'autor a la cançó: "qui tingui orelles que escolti" (Mt 11, 15).*

Recolliu tot el que s'ha tractat abans en un moment de pregària. Poseu-vos còmodes. Enceneu un ciri, símbol de la seva presència: *"on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells"* (Mt 18, 20). Proclameu (llegiu) un dels dos textos que us proposem: **Mc 12, 28-31; Jn 14, 1-6**. Tot seguit, endinseu-vos en el silenci, obriu el vostre cor i escolteu. Deixeu que sigui Ell qui parli, i que a poc a poc vagi desvetllant la resposta. Per acabar podeu resar tots junts un Parnostre, i donar gràcies a Déu per aquesta estona compartida.

On tens el tresor, hi tindràs el cor

	→ Adolescents	 Estiu	/ Equip de consiliaris
---	---	---	--

Previ a la ruta

Que bo i quina gran oportunitat poder oferir a un jove, en el marc d'una activitat d'estiu, un moment específic, pensat, programat, per a descobrir-se i situar-se respecte Déu.

En aquesta relació amb Déu podríem dir que hi ha quatre fases, que cal anar-les vivint, acceptant i configurar-s'hi. Aquestes són:

1. El saber-se persona i capaç d'amor.
2. La transcendència o intel·ligència espiritual.
3. La inserció en una tradició religiosa.
4. La confessió de fe.

Pel que conec els joves que participen a la ruta crec que se situen en la fase 1 i 2, i d'una manera inconscient en la 3. Per tant aquest moment celebratiu de la Fe cal pensar-lo des d'aquesta realitat. Així doncs, aquest és el punt de partida però que apunta a la trobada amb Jesús de Nazaret, el Senyor.

Durant la ruta

La proposta és primer de tot trobar el moment adequat en el marc de la ruta. Els monitors heu de saber trobar aquest moment, tant pel lloc on us trobeu, com pel ritme de la ruta, com pels ànims dels joves.

Cal fer una presentació positiva, en el sentit que el desenvolupament de la "intel·ligència espiritual" els beneficia en el seu procés de creixement com a persones. Cal reclamar la confiança dels joves cap a allò que proposeu els monitors.

A partir d'una cançó de Mag d'Oz que escoltarem, els cridem l'atenció de la importància de ser conscient del que hi ha en el nostre cor, què l'omple, què el mou, què anhela. Repartirem un full amb un text de l'evangeli, la lletra de la cançó i unes preguntes que ens volen ajudar a l'estona de treball personal.

Demanem als joves que se separin i que durant un temps (30 o 45 minuts) estiguin sols. Tot sols poden tornar a llegir el text de l'evangeli i el text de la cançó, i pensar o pregar amb l'ajut de les preguntes.

Un cop passat aquest temps, si volen, poden compartir en veu alta el que han viscut en aquesta estona.

Lletra de la cançó:

(El context d'aquesta lletra és el desastre ecològic després del vessament de cru del Prestige a les costes gallegues. La cançó denuncia moltes actituds, però també dóna importància a l'amor, a allò que hi ha en l'interior de les persones...)

El mar escupía un lamento
tan tenue que nadie lo oyó.
Un dolor de tan adentro
que toda una costa murió.

Llora lamentos la nube que enfermó
y escribe espantos en la arena el dolor.
Arrulla el miedo a un delfín que bebió,
entre un agua negra, su suerte emigró.

Ven, quiero oír tu voz,
y, si aún nos queda amor,
impidamos que esto muera.
Ven, pues en tu interior
está la solución,
de salvar lo bello que queda.

Donde se acomoda la usura
nacen la ambición y el poder,
y este germina en la tierra,
que agoniza por interés.

Y una gaviota cuentan que decidió
en acto suicida inmolarse en el sol.
Ríe desprecios un barco que encalló,
y se desangra en su lecho: LA MAR!

Ven, quiero oír tu voz,
y, si aún nos queda amor,
impidamos que esto muera.
Ven, pues en tu interior
está la solución,
de salvar lo bello que queda.

Hagamos una revolución,
que nuestro líder sea el sol,
y nuestro ejército
sean mariposas.

Por bandera otro amanecer
y por conquista comprender
que hay que cambiar
las espadas por rosas.

Ah! Mientras te quede aliento
ve a buscar con el viento
ayuda, pues apenas queda tiempo...

Ven, quiero oír tu voz,
y, si aún nos queda amor,
impidamos que esto muera.

Ven, quiero oír tu voz,
y, si aún nos queda amor,
impidamos que esto muera.
Ven, pues en tu interior
está la solución,
de salvar lo bello que queda. Ven, quiero oír tu voz,
y, si aún nos queda amor,
impidamos que esto muera.
Ven, pues en tu interior
está la solución,
de salvar lo bello que queda.

Quiero oír tu voz!

Text de l'evangeli

(Aquest text és de l'evangeli de Mateu. Jesús de Nazaret vol destacar la importància del cor, com el lloc on resideixen els nostres tresors; com també una plena confiança en Déu, la seva vida i la seva presència).

“No amuntegueu tresors aquí a la terra, on les arnes i els corcs els fan malbé i els lladres entren i els roben. Reuniu tresors al cel, on ni les arnes ni els corcs no els fan malbé i els lladres no entren ni els roben. Perquè on tens el tresor, hi tindràs el cor.

Per això us dic: No us preocupeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos més que el vestit? Mireu els ocells del cel: no sembren, ni seguen, ni recullen en graners, i el vostre Pare celestial els alimenta. ¿No valeu més vosaltres que no pas ells? ¿Qui de vosaltres, per més que s'hi esforci, pot allargar d'un sol instant la seva vida? I del vestit, per què us en preocupeu?

Fixeu-vos com creixen les flors del camp: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no anava vestit com cap d'elles. I si l'herba del camp, que avui és i demà la tiren al foc, Déu la vesteix així, ¿no farà més per vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us preocupeu, pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Tot això, els pagans ho busquen amb neguit, però el vostre Pare celestial ja sap prou que en teniu necessitat. Vosaltres, busqueu primer el Regne de Déu i fer el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. No us preocupeu, doncs, pel demà, que el demà ja s'ocuparà d'ell mateix. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.”

Preguntes que ens poden ajudar durant el treball personal:

- Com em trobo? Miro la meua pròpia vida i... quina valoració en faig?
- Quins són els sentiments que més ocupen el meu cor?
- Tinc somnis? M'imagino d'alguna manera d'aquí uns anys?
- Cap a on m'agradaria avançar?
- Quin és el meu tresor? Quines són els meves qualitats?
- Què conec de Jesús, de Déu i dels cristians? M'ajuda? Em serveix?

Qui ets per a mi: llar o runa?

	→ Adolescents	 Estiu	/ Centre d'Esplai La Teranyina - Mas Muxach (Brunyola), 15-28/07/2013
---	---	---	---

Introducció

O dit d'altra manera: de tu me'n puc fiar o no? Hi ha persones que donen una gran seguretat. Podríem dir que són "llar" per a nosaltres. D'altres que donen just el contrari. Serien "runa". A vegades no hi poden fer més. A vegades, sí. I nosaltres podem oferir o bé una cosa o l'altra: podem ser una llar per als altres en un moment en què es necessiti aixopluc o una runa que no pugui oferir cap sostre on protegir-se. D'alguna manera els monis, invertint-hi hores, energies i joventut de franc als infants, deixeu clar qui sou per a ells: una llar que fa de l'esplai un oasi enmig del desert que a vegades és el fer-se gran i el descobrir la vida.

Objectius

1. Descobrir els avantatges d'estimar (l'esplai, els amics...) sense por de confiar.
2. Aprofitar el temps per cuidar al màxim allò i aquells que més estimem.
3. Fer una aturada a mitges colònies per fer lloc a la visita de Jesús i demanar-li allò que necessitem.

Desenvolupament

I. Moment de pregària del matí per colles

0. Dinàmica

Hi ha una activitat molt senzilla amb la qual podem començar que deveu conèixer i potser ja heu treballat: es tracta que, per parelles, un es deixi caure enrere i l'altre l'agafi a temps en braços. Si es fa embenant els ulls del qui es deixa caure és més impactant. Després es repeteix la dinàmica però intercanviant rols i, en el nostre cas, NO es comparteix ENCARA com ens hem sentit en cada cas. Passaríem tot seguit al punt següent.

1. Llegim

(En la història de Jesús, a mesura que anava sent conegut, creixia el nombre dels seus fans. Però ell s'adonava que molts deien que eren amics seus però en realitat ho deien per quedar bé i no s'ho creien. Ell va posar aquest exemple als qui diuen "compta amb mi" però després no ho demostren)

“No tothom qui em diu: ‘Senyor, Senyor’, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel. [...]”

Per això, tothom qui escolta aquestes meves paraules i les compleix s’assembla a un home assenyat que va construir la seva casa sobre roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava fonamentada sobre roca. En canvi, tothom qui escolta aquestes meves paraules i no les compleix s’assembla a un home sense seny que va construir la seva casa damunt de sorra. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou completa (*Evangelí segons Sant Mateu 7, 21-27*).”

[Versió marres]

“Un dia Jesús va explicar aquesta història a tots aquells que deien que eren amics seus, per descobrir si ho eren de veritat.

Tothom que digui que és amic meu i ho demostrï s’assembla a un home intel·ligent que va construir la seva casa sobre la roca. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, però no es va ensorrar, perquè estava construïda sobre roca. En canvi, tothom que digui que és amic meu i no ho demostrï, s’assembla a un home imprudent que va construir la seva casa damunt de la sorra. Va caure la pluja, van arribar les torrentades, bufaren els vents i envestiren contra aquella casa, i la casa es va ensorrar: la seva ruïna fou completa. Els que són amics i ho demostrin aconseguiran que aquells amics durin per sempre i no s’ensorrin mai!”

2. Debatem amb els nanos: Què hi té a veure la dinàmica amb el text?

Guió per al debat

- Com us heu sentit els qui us deixàveu caure? Les teníeu totes? Què us ha decidit a atrevir-vos?
- I els que els recollíeu? Us ha costat convèncer-los que no passaria res? Per què?

Reflexió

- En la nostra vida, qui són els que ens han deixat clar que ens en podem fiar? Què hem vist que tenien que ens hagi convençut per fiar-nos-en?
- I jo? Sóc algú amb qui es pot comptar pel que calgui o m’ho penso? Quin preu poso a la meua confiança?²
- Com puc ajudar aquells que els costa més confiar en els altres?

2. Aquesta darrera pregunta seria per als més grans... i per als més atrevits a tractar amb la seva colla, però per als petits té el risc de no entendre què es pregunta.

3. Prenem nota

- A la nostra colla què és el que més ens ajuda a confiar en els altres? Ho apuntarem en una cartolina en forma de teranyina, que seran les ofrenes. Quan trobem alguna d'aquestes coses en els altres ens és més fàcil confiar-hi. (Per exemple: *els piques hem descobert que el que més ens ajuda a confiar és no enganyar-nos, escoltar, no ser impacients, etc...* Evidentment, l'ideal és que ells siguin els que ho reconeixin i ho escriguin)
- També apuntarem en format **pregària allò descobert en una cartolina en forma d'aranya**: *els marres et demanem senyor que ens ajudis, a no enganyar-nos, a escoltar, a no ser impacients.... Prequem al Senyor.* (Com més concret millor! Aquestes pregàries serviran de propòsits per a la resta de colònies)

4. Pensarem amb tota la colla on posarem el nostre tros de teranyina i la nostra aranya, en un lloc més o menys visible, la resta dels dies de colònies, de manera que no oblidem fins que tornem a Sabadell que si som gent de paraula la teranyina tindrà vida per molts anys!

Material (x colla)

- Cartolina en forma de teranyina (prou gran per poder escriure allò descobert en la reflexió)
- Cartolina en forma d'aranya (per escriure allò descobert però demanant-ho a Déu en format pregària)
- Ciri amb agulla

I gràcies per tot el que feu!

II) Moment de celebració eucarística (activitat tarda 1)

Moment 1 [colles amb monis i parts de la teranyina, músics]

1. INTRO → Acollim un amic invisible: Jesús (Txema)
2. ESCOLTEM → Text matí (2 arquers?)
3. POSTA EN COMÚ → Cada colla explica i presenta el fruit de la seva reflexió plasmada en el seu tros de teranyina.
4. CONCLUSIÓ → Concloem que el millor (i el més atrevit) és confiar els uns en els altres: fem gest de pau! (Txema)

Moment 2 [taula preparada, imatge Mare de Déu de l'Alegria, aranyes per colla, ciris, foc, pa i vi...]

5. INSTAL·LACIÓ → Centrem tothom amb el cant-resposta: Res no ens podrà separar.

6. PREGÀRIES OFRENES → Cada colla porta la seva aranya i comparteix la seva pregària propòsit, junt amb el ciri encès. Un cop llegit, claven aranya al seu ciri i el deixen a l'altar. Entre pregària i pregària responem cant "Res no ens podrà separar". Monitors: farem tros de teranyina i aranya també, oi?

7. REVESTIMENT → Txema)

8. PREFACI + SANT + PREGÀRIA EUCARÍSTICA

9. PARENOSTRE

10. COMUNIÓ + CANT FINAL + SIGNE DE RECORD

III) Material

Altar + estovalles

Calze de campanya, corporal, purificador

Missalet

Ciris amb agulla

Estovalles

Pa i vi

Cartolines teranyina + aranyes

Guitarres i cançoners

Text per llegir

Tasques a cobrir

Músics

Lector text

Lectors reflexió/colla

Lectors pregària/colla

Portadors pa i vi

Valoració

Preparació remota

“Participa: parem taula amb Jesús!”

Adolescents

Pasqua

Campanya Tu ets Klau!

Extret del text de l'*Evangelí de Mateu: Mt 14, 13-21*

La multiplicació dels pans i els peixos!

Gimcana

Es tracta d'una única dinàmica pensada per a fer en comú tots els membres de l'Esplai i que serveixi de preparació per a la celebració de l'Eucaristia.

Proposem una GIMCANA que prepararan els monitors i on implicaran tots els membres de l'Esplai repartits per grups mixtos d'edats i que formaran equips o colles encarregats d'aconseguir superar les proves que la gimcana planteja.

A l'evangelí Jesús multiplica, davant la incredulitat de tots els seus deixebles, cinc pans i dos peixos. Jesús demana que li presentin el que tenen per donar de menjar a tanta gent com el segueix. Els deixebles es resisteixen... és massa poc per a tanta gent!! Més de cinc mil persones!! No en tenen ni per començar amb tan poca cosa!!

Però Jesús els demana que confiïn en Ell... “Passeu-me això que teniu!”

Nosaltres hem d'aconseguir els pans (cinc) i els peixos (dos) que Jesús necessita... apa, som-hi! Fem set grups, i que cada grup cerqui un pa o un peix dels que ha de menester Jesús!!!

- Els monitors/es preparen els nois i noies tot formant 7 grups de recerca.... Cinc que hauran de procurar-se un pa i dos que hauran de procurar-se un peix.
- Us proposem que tingueu cinc panets rodons (tipus Viena o semblant, o encara millor si aconseguíu que el forn us faci cinc coques de pa rodones i sense llevat... podran servir per a l'Eucaristia!) i dos peixos (truites, o el que més us estimeu, o si voleu aprofitar-ho tot, podrien ser dos pans en forma de peix... així serien també per a l'Eucaristia!), en unes paneres ben visibles, en un lloc adient i ben preparat.
- Però no serà tan fàcil... caldrà seguir la gimcana per tal de poder-los aconseguir!

La Gimcana es dirà... si ho voleu:

“Si vols peix: mulla’t! Si vols pa: pasta’t!”

- Tindrà cinc proves per a cada grup.
- Quan superin cada prova se'ls donarà un element necessari per aconseguir el que volen: o un pa o un peix:

PA	PEIX
Aigua	Canya
Farina	Xarxa
Sal	Cistell
Foc	Cuc
Llevat	Fil de pescar

- Proposem que cada parella d'elements de la graella anterior vagin relacionats entre si per tal d'aconseguir un d'aquests elements, i us proposem les següents activitats dins la gimcana:

➤ **CANYA + AIGUA = Prova núm. 1**

Consistirà a penjar una corda alta a una galleda plena d'aigua. Un membre del grup, amb els ulls embenats, haurà d'intentar fer inclinar la galleda per tal que es vessi l'aigua. Alguns dels seus companys hauran d'indicar-li com moure's, però només de paraula. Mentrestant, d'altres estaran a peu de galleda intentant recollir amb uns pots l'aigua que es vessi, i ompliran un recipient fins a un senyal que hauran fet els monitors. Quan l'aigua recollida arribi al senyal, hauran superat la prova. Aleshores es donarà, al grup que cerca un peix, una canya; i al grup que cerca un pa, un pot amb aigua.

➤ **XARXA + FARINA = Prova núm. 2**

Consistirà a aconseguir fer passar pel sedàs (xarxa) la farina d'un bol, fins aconseguir separar i trobar el caramel que està amagat al bol de la farina. Tres membres del grup portaran la part activa tot i que tindran els ulls embenats, els altres, separats d'ells, els aniran indicant com i per on obtenir la farina i com passar-la pel sedàs fins aconseguir el caramel. Els monitors posaran un bol prou gran ple de farina i amb un caramel amagat dins. El primer noi/a intentarà dirigir-se al bol amb un cullerot, amb els ulls embenats, mentre els seus companys li donen indicacions amb la veu. Haurà d'intentar agafar un grapat de farina amb el cullerot i passar-lo a un company que l'espera amb un got i, també, amb els ulls embenats. Quan el got estigui ple, el company del got anirà on hi haurà el sedàs preparat (un cercol amb una xarxa –per exemple extreta d'una bossa de patates o de taronges– enganxada i que farà de sedàs separador) i hi abocarà el got. El tercer company/a amb els ulls embenats intentarà moure la farina que hi hagi caigut i a les palpentes esbrinarà si han aconseguit el caramel. Superen la prova quan aconseguixin separar el caramel de la farina al sedàs i el pren el darrer concursant. Si en aquest trajecte el caramel cau a terra. Els monitors el col·locaran de nou al bol, amagat entre la farina. Un cop superada la prova aconseguixen, els que cerquen un peix, una tros de xarxa i, els que cerquen un pa, un pot de farina.

➤ **CISTELL + SAL = Prova núm. 3**

Consistirà a encistellar bombardes de sal (es poden fer amb confeti, sorra o guix). La cistella haurà d'estar col·locada ben amunt, per tal que la prova tingui més dificultat. Les bombardes poden estar ja fetes, o fins i tot els mateixos concursants podrien fer-les amb paper de diari i corda. Si les bombardes peten no puntuen. Els monitors indicaran quin nombre de bombardes és suficient per superar la prova. Amb la prova superada aconseguixen: si cerquen un peix, un cistell petit; si cerquen un pa, un pot amb sal.

➤ **CUC + FOC = Prova núm. 4**

Consisteix en el fet que tots els membres del grup menys un formen un gran cuc asseguts a terra tot encaixant les cames amb els malucs del company de davant. Els nois i noies que facin el cuc a terra restaran amb els ulls embenats. Els monitors col·locaran davant del primer noi un bol ple d'aigua, i darrere de l'esquena de l'últim noi/a, un cubell metàl·lic amb un foc encès, prou lluny com perquè sigui difícil apagar-lo llençant-hi l'aigua i com perquè no representi perill per al darrer membre del cuc. El noi que està fora del cuc i que hi veu indicarà amb la veu com s'ha d'agafar el bol i com passar-ho de company/a a company/a fins al darrer i que aquest llenci el contingut del bol tot intentant apagar el foc. Repetiran el procés fins arribar a apagar el foc del tot. Superada la prova aconseguixen: si cerquen el peix, un cuc de gominola; si cerquen el pa, una caixa de mistos que representa el foc.

➤ **FIL DE PESCAR + LLEVAT = Prova núm. 5**

Consisteix a fer una torre humana que, com el llevat dins la pasta, creixi des de sota, o sigui que calgui aixecar-la des de sota, amb l'ajuda dels altres membres del grup que faran de suport i pinya. La torre hauria de tenir tres alçades, suficient per tal que es bellugui un parell o tres de passes i aconseguixi que el nen o nena que fa d'enganxeta arribi a agafar un rotllo de fil col·locat adientment. Caldrà repetir la torre si cau o si els pisos no són prou alts com per arribar a prendre el fil. Aconseguida la prova aconseguiran: si cerquen el peix, un rodet de fil de pescar o de niló; si cerquen el pa, una bosseta de llevat.

Amb cada un dels elements que aconseguixen se'ls donarà també una petita cartolina on hauran d'escriure les virtuts que cada element té per tal d'aconseguir fer pa o pescar un peix, i que són reflexions aplicables a la vida. De cada element hauran de saber fer una pregària/ofrena que presentaran a l'Eucaristia, juntament amb el pa o el peix que hagin aconseguit.

“Participa: parem taula amb Jesús!”

	→ Adolescents	 Pasqua	/ Campanya Tu ets Klau!
---	---	--	---

Extret del text de *l'Evangeli de Mateu: Mt 14, 13-21*

La multiplicació dels pans i els peixos!

Eucaristia o Celebració de la Paraula de la Mare de Déu de l'Alegria

Cant de la Mare de Déu de l'Alegria

Acte penitencial

Pregària

Com ens fa feliços compartir, Senyor! Quan estem sols, què poc fruit donem. Quan participem plegats i oferim el que tenim i som, com es multipliquen les coses i ningú no en queda exclòs. Ajuda'ns a no tancar-nos en els nostres egoismes. Fes-nos generosos amb tot i tothom.

Lectures adients i Evangeli: Mt 14, 13-21

Després explicarem cadascun dels objectes que hem obtingut:

Canya:

- flexibilitat i fermesa
- fa que arribem més enllà d'on som

Xarxa:

- un sol fil no fa res, la suma en pot fer xarxa
- cal aprendre a restar units per ser més eficaços en tot
- acull/recull/aplega
- com més s'estén, més eficaç és

Cistell

- acollir/esdevenir espai de recer

Cuc

- treballa la terra de forma senzilla i oculta, fent-la fèrtil

Fil de pescar

- resistent, gairebé no es veu
- el valor de les coses petites, de la senzillesa
- suporta grans tensions

Farina

- és blanca
- “embruta”, empolsega
- en deixar petjada, marca la vida dels que ens envolten

Llevat

- ajudar a fer créixer als altres des de la discreció

Sal

- dóna gust, alegra...

Foc

- escalfa, purifica, dóna llum

Aigua

- neteja, refresca, apaivaga la set, assaona la terra

Pensem-hi

- Tot això sol i per separat no pot donar els mateixos resultats que si els ajuntem i els oferim a Jesús.
- La suma dels diferents elements dóna, per una banda, el pa i, per l'altra, els peixos. Allò que el Crist necessita per poder transformar les nostres vides!!

Ofertori

El resultat del nostre treball han estat aquests pans i peixos que ara oferim (es fiquen dins un cistell gros o una caixa).

Es presenten ara les reflexions fetes a modus de pregària/ofertori.

Segueix la celebració de manera habitual.

Nota

- Si és possible i adient, el pa ofert (pans rodons i pans en forma de peix) es pot aprofitar per fer la consagració i remarcar com Jesús, a l'Eucaristia, ens parteix/multiplica el pa de la seva pròpia Vida.
- Si no es fa Eucaristia sinó litúrgia de la paraula, al cistell gros, tapats, hi poden haver d'altres pans i peixos i després de la celebració de la paraula repartir-los com a berenar. En aquest cas, millor que els pans i peixos aconseguits siguin dolços, i que es puguin donar amb xocolata desfeta o amb petites porcions de xocolata... Com vulgueu!

Evangelí de Mateu 14, 13-21

MATEU: Hola nois, sóc en Mateu, un amic de Jesús! Vull explicar-vos un fet que va passar fa molt de temps... Quan Herodes manà que matessin Joan el Baptista. Realment fou un moment molt dur per a Jesús i per això marxà a un lloc apartat i tranquil i se n'anà a l'altra banda del Llac de Tiberíades, juntament amb els seus deixebles.

CRONISTA: Jesús i els seus deixebles arribaren a l'altra banda del llac i la seva sorpresa fou que allí els esperava molta gent. Aleshores es posaren a parlar entre ells.

DEIXEBLE 1: No ha servit de res travessar el llac, això és ben ple de gent!

DEIXEBLE 2: Sí noi, gairebé envolten el llac i ens estan esperant.

DEIXEBLE 3: Així no es pot pas descansar.

JESÚS: Nois, no us atabaleu. Primer són les persones que ens necessiten i després ja descansarem.

CRONISTA: Aleshores començà d'apropar-se la gent a Jesús... I un que era coix li diu:

MALALT 1: Mestre, Mestre! ajuda'm que no puc pas caminar.

JESÚS: (tot posant-li la mà a l'espatlla) Amic, estàs curat.

CRONISTA: De sobte el coix quedà curat i començà a ballar d'alegria.

MALALT 2: (arriba davant Jesús i li ensenya el braç) Mestre, estic molt malalt, em pots curar?

JESÚS: Et curarà la teva fe, ves-te'n en pau.

MALALT 3: (arriba temptejant amb un bastó) Jesús, cura'm, no hi puc veure!

JESÚS: Tenebres, deixeu aquest home (i el cec marxà tot content).

DEIXEBLE 4: (tot apropant-se a Jesús) Mestre, som en un lloc despoblat i es fa tard.

DEIXEBLE 5: Té raó, Mestre, acomiada la gent perquè se'n tornin als poblats i es comprin de menjar.

JESÚS: No cal, doneu-los vosaltres mateixos de menjar!

DEIXEBLE 1: Però, Mestre, si són molts.

DEIXEBLE 2: Però si ni amb dos-cents denaris podríem comprar una llesca de pa per a cadascun.

JESÚS: (mirant Mateu) I tu, què hi dius, Mateu?

MATEU: (tot assenyalant un vailet) Allí hi ha un vailet que té cinc pans d'odi i un parell de peixos.

JESÚS: Està bé, dieu a la gent que s'assegui a l'herba i pregunteu al vailet si ens vol donar els pans i els peixos.

CRONISTA: El vailet donà els pans i els peixos als deixebles i aquests els portaren davant Jesús. Ell, prenent els cistells, beneí els pans i els peixos i els donà als deixebles perquè els repartissin.

DEIXEBLE 2: (tot repartint els pans i els peixos) Preneu-ne, en el nom de Jesús.

CRONISTA: Un cop els deixebles repartiren els pans i els peixos, admirats es deien:

DEIXEBLE 3: Mestre, n'han menjat tots fins a atipar-se, i això que són uns cinc mil.

DEIXEBLE 4: A més a més, n'ha sobrat una pila.

JESÚS: Recolliu tot el que n'ha sobrat.

CRONISTA: Els deixebles recolliren tot el que n'havia sobrat i recolliren fins a dotze cistells ben plens.

DEIXEBLE 1: Ara sí que aquests no ens deixaran tranquils!

JESÚS: Jo no he vingut al món per a estar tranquil, sinó per a ocupar-me de les necessitats de tothom. Recordeu sempre això si voleu seguir-me.

Evangelí de Mateu 14, 13-21

Quan Jesús va rebre la notícia, se n'anà d'allí en una barca tot sol cap a un lloc despoblat. Així que la gent ho va saber, el seguiren a peu des de les seves poblacions. Quan desembarcà, veié una gran gentada, se'n compadí i va curar els seus malalts.

Arribat el capvespre, els deixebles s'acostaren a dir-li:

- Aquest lloc és despoblat i ja s'ha fet tard. Acomiada la gent, i que vagin als pobles a comprar-se menjar.

Però Jesús els respongué:

- No cal que hi vagin. Doneu-los menjar vosaltres mateixos.

Els li diuen:

- Aquí només tenim cinc pans i dos peixos.

Ell els digué:

- Porteu-me'ls aquí.

Llavors va manar que la gent s'assegués a l'herba, prengué els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans, els donà als seus deixebles, i ells els donaren a la gent. Tots en van menjar i quedaren saciats. Després van recollir els bocins de pa que havien sobrat i n'ompliren dotze cistelles. Els qui n'havien menjat eren uns cinc mil homes, a més de les dones i les criatures.

Objectiu: desvetllar en els infants i adolescents la necessitat de compartir el que tenim i el que som.

Jocs

AGAFA'M EL PEIX!

Tothom ha de fer-se un peix amb cartolina i lligar-lo per un extrem a un cordill. Cadascú es lligarà el peix a la sivella de roba del darrera del pantaló. Un cop comenci el joc, tothom haurà d'anar corrents mirant d'agafar el màxim de peixos possibles.

Un cop s'acabi el joc, es farà un mural amb tots els peixos representant a cada

membre del centre i formant, si és possible, el logotip del centre.

TINC GANA!

Es tractaria que es dediqués un estona a preparar el berenar per a tothom, però es farà per equips, a veure qui acaba abans. Es poden preparar entrepans amb pa amb tomàquet i embotit, entrepans amb crema de xocolata o pastissos amb melmelada i xocolata i mantega i caramels. Ho deixem lliure a la vostra elecció.

L'equip que acabi primer de preparar el berenar serà qui l'inaugurarà fent una benedicció.

QUIN PEIX MÉS GROS!

Es demanen dos voluntaris que, un darrera l'altre, fent de cap i cua d'un peix, hauran d'anar agafant a tots els qui naden pel mar. Cada cop que se n'agafi un, passa a ser el cap del peix, i així tothom fins que ja no en quedi ningú i tots formin el peix.

ETS UN PANARRA!

Es tracta que, en parelles, mengin bastonets de pa tots dos alhora. Se n'han de menjar un mínim de tres però, això sí, sense aguantar-lo amb les mans i sense tocar-lo. Qui acabi abans haurà d'impedir a les altres parelles que mengin els bastonets però sense tocar-los els bastonets ni cap d'ells.

Reflexió

- Quines coses compartim normalment?
- Quines coses no comparteixo o em costen de compartir?
- Què comparteixen els meus pares o germans amb mi?

Pregàries

GRÀCIES D'AQUEST DIA QUE S'ACABA

Gràcies d'aquest dia que s'acaba,
gràcies d'aquesta nit que comença.

Avui hi ha gent que ha patit,
Pare, dona'ls un cop de mà.

Avui jo no he estat allò que hauria
d'haver estat.
Fes-me millor, Déu meu.
Menys exigent amb els altres,

més pacient,
més fort,
més veritable amb les meves paraules,
més actiu amb els meus treballs,
més rialler també,
i que demà sigui més ferm que avui.
Gràcies d'aquest dia que s'acaba,
gràcies d'aquesta nit que comença.

DÉU ÉS ACCIÓ

Qualsevol cosa que fem amb amor, allí hi ha Déu,
Qualsevol cosa que diem, ho hem de dir amb Déu,
Qualsevol sentiment que sentim, és bo de sentir-lo amb Déu,
Qualsevol cosa que veiem, és millor des de la llum de Déu,
Qualsevol propòsit que tinguem, és intel·ligent pensar-ho amb Déu,
Qualsevol desig que tinguem, es fa més gran amb Déu,
Qualsevol aliment que mengem, és més bo compartint-lo amb Déu.

GRÀCIES

Jesús, et volem donar les gràcies,
per tot el que fas avui en nosaltres, per a fer-nos descobrir coses noves cada dia, per aprendre que podem construir un món nou.
Gràcies per fruir tot jugant, per saber que ens estimes una passada.
Ajuda'ns a estimar els companys de la classe,
que fem pinya amb els companys i companyes de l'esplai.
Dóna'ns la teva llum per a poder encendre l'alegria,
el compartir i l'amistat en els nostres amics i amigues.

Tots iguals?

	→ Infants petits	 Pasqua	/ Equip de consiliaris
---	--	--	--

Marc 10, 13-16

Alguns presentaven a Jesús uns infants perquè els imposés les mans, però els deixebles els renyaven. En veure-ho, Jesús es va indignar i els digué:

- Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impediui, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. Us ho asseguro: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas.

I els prenia en braços i els beneïa tot imposant-los les mans.

Comentari

En temps de Jesús els infants no eren ningú, no comptaven ni valien. Fins que no tenien 13 anys o eren adolescents no eren reconeguts com a persones. I si eren noies encara menys.

Jesús sap tot això i posa els infants com a model de persona, perquè sap que no es deixen portar per les lleis que oprimien el seu poble.

Objectiu

Aprendre a acollir el qui és diferent i té menys que nosaltres.

Dinàmica

Es tracta de fer diferents grups. A cada grup se li assigna una quantitat de targetes de colors, mínim 4 colors. A cada membre del grup se li donaran unes targetes. Per exemple:

- 1r grup: 2 targetes per persona
- 2n grup: 4 targetes per persona
- 3r grup: 8 targetes per persona

Aleshores, un cop s'avisa, s'inicia el joc i tots els grups han de mirar d'anar canviant les targetes amb els altres grups.

Un cop s'atura el joc, ens adonem que tots tornen a tenir el mateix nombre de targetes.

Reflexió

Tots mantenen el mateix nombre de targetes, i potser hauran canviat de color els qui menys tenien. Ens serveix per a pensar en les diferències que hi ha entre uns que en tenen poc i sempre en tindran poc i d'altres que en tenen molt i sempre en tindran. Així mateix, si no sabem acollir el qui en té poc, sempre en tindrà poc perquè mai no podrem compartir tot el que tenim amb els qui en tenen poc.

- Què puc fer jo per a que tothom tingui el mateix nombre de targetes arreu del món?
- Per què uns en tenen més i d'altres, menys?

Pregària

Senyor, ensenya'ns a compartir el que som i el que tenim.
Si compartim, tot el que tenim es multiplica i gaudim més,
i descobrim el que ens falta i el que ens sobra.
Ajuda'ns, Jesús, a ser solidaris.

Tots classificats

	→ Infants grup mitjans	 Pasqua	/ Equip de consiliaris
---	--	--	--

Marc 10, 13-16

Alguns presentaven a Jesús uns infants perquè els imposés les mans, però els deixebles els renyaven. En veure-ho, Jesús es va indignar i els digué:

- Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impediu, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. Us ho asseguro: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas.

I els prenia en braços i els beneïa tot imposant-los les mans.

Comentari

En temps de Jesús els infants no eren ningú, no comptaven ni valien. Fins que no tenien 13 anys o eren adolescents no eren reconeguts com a persones. I si eren noies encara menys.

Jesús sap tot això i posa els infants com a model de persona, perquè sap que no es deixen portar per les lleis que oprimien el seu poble.

Dinàmica

Es tracta que anem classificant tot el grup segons unes diferències que discriminen. S'han de seleccionar en un primer torn pel color d'ulls, després pel color de cabell, l'alçada, el sexe, el pentinat curt o llarg, el número de peu, el pes, etc.

Cada cop que se seleccioni una diferència es farà un grup. Aquest grup haurà de posar una prova a la resta que no tenen la diferència que s'ha citat, i així diverses vegades amb diverses diferències.

Per exemple: tots els qui tenen els ulls blaus formaran un grup que ha de proposar una prova que han de fer tots els qui no tenen els ulls blaus.

Reflexió

Les diferències són quelcom que no ens ha de marginar, excloure o separar dels altres. Si més no, sempre és una riquesa la gran diversitat de diferències que hi ha arreu del món.

- Els meus amics són diferents a mi o són semblants?
- Normalment jugo, estudio o faig coses amb nens/es iguals que jo o amb nens/es diferents?

Pregària

Senyor, tots som diferents,
no hi ha ningú que sigui igual.

Ensenya'ns a veure el que em diferencia dels altres
com a quelcom bonic i divertit.

Tots som iguals, perquè som germans/es,
però som diferents perquè arreu mirem amb maneres i colors diversos.

Acollits i menyspreats

	→ Infants grup grans	 Pasqua	/ Equip de consiliaris
---	--	--	--

Marc 10, 13-16

Alguns presentaven a Jesús uns infants perquè els imposés les mans, però els deixebles els renyaven. En veure-ho, Jesús es va indignar i els digué:

- Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impediui, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. Us ho asseguro: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas.

I els prenia en braços i els beneïa tot imposant-los les mans.

Comentari

En temps de Jesús els infants no eren ningú, no comptaven ni valien. Fins que no tenien 13 anys o eren adolescents no eren reconeguts com a persones. I si eren noies encara menys.

Jesús sap tot això i posa els infants com a model de persona, perquè sap que no es deixen portar per les lleis que oprimien el seu poble.

Objectiu

Aprendre a acollir gent nova dins el grup.

Dinàmica

En un lloc gran tothom ha de caminar sense aturar-se fins que el qui enceta el joc diu STOP. Tothom ha d'aturar-se. I el qui para té una pilota que ha de tirar contra qualsevol. Si la pilota toca la persona i cau a terra, queda fora del joc, si l'agafa el qui ha tirat la pilota queda fora del joc.

Cada cop que algú és tocat, tothom torna a moure's fins que el qui para digui STOP. I així fins que no quedi ningú.

Reflexió

Quan juguem, de vegades, mirem que els qui són els nostres millors amics o són de la meva colla no perdin mai en el joc. Però sí que facilitem que la gent que coneixem poc o gens, i que ens cau malament, hi perdin.

- Quines coses faria si ve un noi/a nou/va al grup?
- Quines coses li explicaries del centre?

Pregària

Ajuda'ns, Senyor, a acceptar tot allò nou que cada dia ens ofereixes.

Que sapiguem acceptar aquells que són diferents, que no coneixem prou.

Que amb la nostra colla acollim gent nova i ens enriqueixi amb les seves diferències.

Gràcies, Senyor, per ser tots tan diferents.

Per què no m'agrades?

	→ Adolescents	 Pasqua	/ Equip de consiliaris
---	---	--	--

Marc 10, 13-16

Alguns presentaven a Jesús uns infants perquè els imposés les mans, però els deixebles els renyaven. En veure-ho, Jesús es va indignar i els digué:

- Deixeu que els infants vinguin a mi. No els ho impediui, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. Us ho asseguro: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas.

I els prenia en braços i els beneïa tot imposant-los les mans.

Comentari

En temps de Jesús els infants no eren ningú, no comptaven ni valien. Fins que no tenien 13 anys o eren adolescents no eren reconeguts com a persones. I si eren noies encara menys.

Jesús sap tot això i posa els infants com a model de persona, perquè sap que no es deixen portar per les lleis que oprimien el seu poble.

Objectiu

Acollir els qui no m'agraden o viuen menyspreats per nosaltres.

Dinàmica

Es tracta que cadascú faci una llista dels seus defectes, del que no li agrada de si mateix. Després s'ha de fer una altra llista amb les coses que no ens agraden o els defectes d'aquells que ens cauen malament o menyspreem.

Un cop es comparen les dues llistes, cal veure què hi ha en comú entre un mateix i l'altre i, a partir d'aquí, quines actituds, valors i fets haig de treballar per tal d'apropar-me a qui no m'agrada.

Reflexió

Sovint ens costa d'acceptar gent amb maneres de fer diferents, que ens han molestat o fet mal. Ells ens han d'ajudar a descobrir la nostra pobresa i les nostres limitacions, ja que potser no ens diferenciem tant.

Pregària

Ensenya'ns, Senyor, a canviar les nostres ulleres, sovint les portem brutes d'enveja, d'avorriments, de cansament i de manca d'il·lusió.

Ajuda'ns a obrir els nostres ulls a les noves realitats que se'ns ofereix cada dia. A descobrir la riquesa i la pobresa de tants pobles.

Que ells ens interpel·lin per a construir una societat des del teu Evangeli, on la justícia, la igualtat, el respecte i la dignitat no siguin metàfores sinó realitats que puguem assolir tots plegats.

Que els nostres centres descobreixin la varietat de colors del món per a pintar un futur millor.

Ofegar-se?

Respirar, si us plau!

	→ Adolescents	 Estiu	/ Centre d'Esplai La Teranyina
---	---	---	--

Introducció

Llàstima! Massa vegades caiem en la temptació de fer borsa! Fer borsa en les nostres relacions: amb aquesta hi guanyo, amb aquesta hi perdo, aquesta em servirà de trampolí per arribar a aquella... en fi! Què us he d'explicar! Fer de la nostra vida un mercat... on podem comprar-nos i vendre'ns... Un clima ideal per acabar ofegat, per no dir intoxicat, en la sospita i la por permanents.

Llàstima! Perquè ens quedem només amb l'aperitiu i no ens atrevim a queixalar el plat fort: Descobrir. Descobrir de debò els que m'envolten, a mi mateix i a Déu.

L'activitat d'enguany pretén ajudar les colles, els monitors i la teranyina sencera per a fer precisament això: una xarxa de relacions viva, desperta, atenta als que semblen menys, i sempre oberta a noves incorporacions...

Objectius

- Experimentar l'absurditat del tancar-se a allò nou o diferent perquè sí.
- Descobrir la necessitat d'obrir-se als altres i a Déu per poder ser.
- Celebrar la visita de Jesús a l'equador de les colònies com l'oportunitat de canviar actituds tancades.

Desenvolupament

1) Moment de pregària del matí per colles

0. Dinàmica

Començarem fent un joc molt senzill. Es fa una rotllana. Es trien un, dos o tres voluntaris màxim. Es tracta que es posin dins la rotllana. Quan es doni el senyal, els que són al mig han de fer el possibles per sortir-ne, i els que formen la rotllana han de fer el possibles per impedir-ho.

En acabar repetirem l'experiència però en comptes de provar de sortir, estaran fora de la rotllana i provaran d'entrar-hi. Fins aquí, ho pilleu?

Sense fer cap comentari al respecte, passem sense més explicació a llegir el text següent:

1. Llegim

(Sentirem una història que va passar cap a l'any 30 d. C., fa més de 20 segles, a una ciutat que encara existeix del país de Palestina: Jericó. Jesús, un personatge famós per la seva manera de parlar de Déu i d'estimar, passa per la ciutat i en sortir es troba amb l'escena següent.)

Arribaren a Jericó. Quan Jesús en sortí amb els deixebles i molta gent, el fill de Timeu, Bartimeu, cec i captaire, s'estava assegut vora el camí. Va sentir dir que passava Jesús de Natzaret i començà a cridar:

- Fill de David, Jesús, tingues pietat de mi! Tothom el renyava perquè callés, però ell cridava encara més fort:
- Fill de David, tingues pietat de mi!

Jesús s'aturà i digué:

- Crideu-lo.
- Ells van cridar el cec dient-li:
- Coratge! Aixeca't, que et crida.

Ell llançà el mantell, es posà dret d'una revolada i se'n va anar cap a Jesús. Jesús li preguntà:

- Què vols que faci per tu?

El cec respongué:

- Rabuni (que vol dir "mestre"), fes que hi vegi.

Jesús li digué:

- Vés, la teva fe t'ha salvat.

A l'instant hi veié i seguí camí enllà.

2. Debatem amb els nanos:

Què hi té a veure la dinàmica amb el text?

Guió per al debat

→ Què us ha semblat la dinàmica? Què ha passat? Com ho heu viscut? Quina de les dues ha estat més fàcil per als voluntaris? (concloure, a ser possible, és més difícil entrar a la rotllana que sortir-ne)

→ Respecte el text, quins personatges recordem que surten? Qui són i què fan? (dels diferents personatges ens interessa quedar-nos amb Bartimeu, Jesús i la gent que acompanya Jesús)

Pistes

Jesús és el fill de Déu; la gent són els que acompanyen Jesús (els seus fans) i Bartimeu és una persona cega i és al marge del camí. Però no vol deixar passar l'oportunitat de trobar-se amb Jesús.

Ens fixarem en l'actitud de la gent. Què fan?

- En sentir els crits de Bartimeu el volen fer callar. Es creuen amb el dret exclusiu de l'amistat de Jesús i no deixen que entri al seu cercle. (2a part de la dinàmica)
- Jesús s'atura. El sent i demana als mateixos que el renyaven que el cridin. Llavors l'animen.

Reflexió

- Què penseu de l'actitud d'aquestes persones?
- Ens ha passat alguna vegada com a Bartimeu de voler formar part d'un grup i trobar-nos amb el rebuig d'alguns?
- Ens ha passat com a la gent que no volen permetre que un de nou o de diferent entri en un grup?
- Ens ha passat com a la gent que, en algun moment hem animat, com fan al final, aquells que són nous a formar part del grup?

3. Prenem nota

→ A la nostra colla què és el que més ens costa a l'hora d'acollir els altres, siguin els que siguin. Ho apuntarem en una cartolina en forma de cademat, que seran les ofrenes. Quan ens passa tot el que escrivim ens prohibim absurdament descobrir els altres. *(Per exemple: els trenques hem reconegut que ens costa obrir-nos entre nosaltres i amb els altres quan passem de qui ens necessita, que a vegades parlem malament dels monitors, i que entre nosaltres ens burxem, etc. Evidentment, l'ideal és que ells siguin els que ho reconguin i ho escriguin)*

→ A la nostra colla què és el que més ens ajuda a acollir els altres. Apuntarem aquestes idees, habilitats o actituds en una cartolina en forma de clau, que seran les pregàries. Quan posem en pràctica tot això ens regalem l'oportunitat de descobrir els altres. *(Per exemple: et demanem, Senyor, que ajudis els marres a menjar els àpats sense fer-nos esperar, que siguem els primers a endreçar el nostre llit, etc. Com més concret millor! Aquestes pregàries serviran de propòsits per a la resta de colònies).*

5. Pensarem amb tota la colla on posarem el nostre cademat i la nostra clau,

en un lloc més o menys visible, la resta dels dies de colònies, de manera que no oblidem fins que tornem a Sabadell que dins de cadascú tenim l'oportunitat d'ofegar-nos en la por o de respirar amistat!

Material (x colla)

- Cadenat de cartolina (prou gran per poder escriure-hi)
- Clau de cartolina (prou gran per poder escriure-hi)
- Ciri amb agulla

I gràcies per tot el que feu!

II) Moment celebració Eucaristia (activitat tarda 1)

Moment 1 [colles amb monitors, músics, cadenat de la reflexió debat]

1. INTRO → Acollim un amic invisible
2. ESCOLTEM → Text matí
3. POSTA EN COMÚ → Cada colla explica i presenta al grup el fruit de la seva reflexió plasmada en el seu cadenat.
4. CONCLUSIÓ → Concloem que el millor (i el més atrevit) és acollir-nos: fem gest de pau! (Txema)

Moment 2 [taula preparada, imatge Mare de Déu de l'Alegria, ciris, foc, pa i vi...]

5. INSTAL·LACIÓ → Centrem tothom amb el cant-resposta: Res no ens podrà separar.
6. PREGÀRIES OFRENES → Cada colla porta el seu cadenat i comparteix la seva pregària propòsit, que és capaç d'obrir-lo, junt amb el ciri encès. Un cop llegit, claven cadenat i clau al seu ciri i el deixen a l'altar. Entre pregària i pregària responem cant "Res no ens podrà separar". Monitors: farem cadenat i clau també, oi?
7. REVESTIMENT →
8. PREFACI + SANT + PREGÀRIA EUCARÍSTICA
9. PARENOSTRE
10. COMUNIÓ + CANT FINAL + SIGNE DE RECORD

Material

- Altar

- Calze de campanya, corporal, purificador
- Missalet
- Ciris amb agulla
- Estovalles
- Pa i vi
- Cartolines cademat + clau
- Guitarres i cançoners
- Text per llegir

Taques a cobrir

- Músics
- Lector text
- Lectors reflexió/colla
- Lectors pregària/colla
- Portadors pa i vi

Avaluació-conclusió

Penso que la idea ha estat bona. El grau de complicitat ja és suficient i permet fer segons quines coses. La sensació que sóc un arbust en alguns moments ja ha anat deixant pas a la sensació que sóc un conegut de mica en mica.

Cal anar més enllà i mantenir el contacte amb el Jordi, que és un bon camí. Pensem on cal anar! Cap vent és favorable per al vaixell que no sap on va!

T'atreveixes a fer servir el zoom?

	→ Adolescents	 Estiu	/ Centre d'Esplai La Teranyina
---	---	---	--

Introducció

Depèn de com mirem els infants, els monitors, les famílies, els parroquians... ens estem prohibint descobrir i aprendre o ens donem l'oportunitat de veure més enllà i aprendre.

La Pasqua ens connecta amb una Persona, Jesús, que no va tenir por de mirar més enllà del que veu la majoria, encara que amb la seva manera de mirar va provocar el rebuig i l'odi. Però ell sempre mira més enllà, perquè a més de lliure, és llest: no oblidar que som molt més del que semblam! Ell no té pressa, prefereix fer servir el “zoom” que dona la fe. Ell avui ens convida a mirar com Ell. T'atreveixes?

I. Escolta i reflexió per colles (Moment pregària matí)

Es tractaria de seguir aquest esquema aprofitant el moment de trobada de cada colla

1. Llegim el text que després llegirem a la missa.

(N: narrador, J: Jesús, G1: gent que acompanya Jesús (per aquesta veu han de ser 2), G2: gent de Jerusalem (per aquesta també!))

N: Quan es van acostar a Jerusalem i arribaren a Betfagé, a la muntanya de les Oliveres, Jesús va enviar dos deixebles amb aquest encàrrec:

J: - Aneu al poble que teniu al davant i tot seguit trobareu una somera fermada, amb un pollí al seu costat. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us preguntava res, responeu-li: “El Senyor els ha de menester, però de seguida els tornarà.”

N: Això va succeir perquè es complís allò que havia anunciat el profeta: Digueu a la ciutat de Sió: Mira el teu rei que ve cap a tu; arriba humilment, muntat en una somera i en un pollí, fill d'un animal de càrrega.

Els deixebles hi anaren i feren el que Jesús els havia manat: portaren la somera i el pollí, van posar els mantells al seu damunt, i ell hi va muntar. Molta gent va començar a estendre els seus mantells pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i encatifaven el terra. La gent que anava davant d'ell i els qui seguien darrere cridaven:

G1: - Hosanna al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel!

N: Quan hagué entrat a Jerusalem, tota la ciutat es va inquietar, i preguntaven:

G2: - Qui és aquest?

N: La multitud responia:

G1: - Aquest és el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea.

[Versió marres]

Hi havia una vegada, temps era temps, un noi molt espavilat que es deia Jesús (sí, el mateix que surt a les cançons de Nadal). Els seus pares eren gent molt senzilla, vivien en un poblet molt petit, però ell era molt intel·ligent i li encantava aprendre. I de seguida es va fer molt famós, perquè a Jesús hi havia gent que l'estimava molt i hi havia gent que, en canvi, li tenia enveja.

Un dia, Jesús va anar a la capital del seu país, a Jerusalem. I com que era la festa major, molta gent hi va anar i el van voler saludar com si fos un heroi. Però els qui li tenien enveja van tramar un pla per posar-lo a la presó i matar-lo, perquè no els molestés mai més.

Jesús ho sabia, però no li importava, perquè per a ell el més important eren aquells que ningú veu: els que no fan soroll, els més tímids o els que tothom diu que callin i estiguin quiets.

Jesús tenia uns ulls especials perquè sabia veure en tots aquests molt més: sabia veure persones genials i per això mai els marginava sinó que sempre que podia passava l'estona amb ells.

2. Mirem ara aquestes imatges i responem les preguntes (algú en pren nota per compartir-ho a la missa)

A. Coneixem algú que tingui alguna malaltia semblant a la dels nens que surten a la foto⁴? Què veiem quan mirem persones com les de la foto? Si tinguéssim ocasió, ens en fariem amics? (I parella?⁵)

4. Paràlisi cerebral

5. Aquesta segona pregunta, pot ser més aviat per als més adolescents.

(Conduir el debat fins a concloure que hi ha dues maneres de mirar QUALSEVOL persona, també entre nosaltres, perquè, fins ara, la perfecció no existeix en aquest món. Es pot mirar “sense zoom”, és a dir, quedant-nos amb l'aspecte i prou; o “amb zoom”, és a dir, relativitzant l'aspecte i mirant més enllà per descobrir més coses)

B. Com miren les persones que veuen sense zoom? Hi veuen bé?

C. Com miren les persones que veuen amb zoom? Hi veuen bé?

D. Com mira Jesús les persones?

3. Fem un “mur” on hi hagi dues columnes, una amb un signe – i una altra amb un signe + (significant sense zoom i amb zoom) i hi posem com miren els que en fan servir i com miren els que no (escriure respostes de les preguntes B i C).

4. Preparem una pregària per colla, en la qual demanem a Déu que ens ajudi a fer servir el “zoom” de la Fe: el que ens permet no quedar-nos amb les aparences i descobrir millor qui tinc al davant.

(Per exemple: Et demanem, Senyor, que ens ajudis a veure millor, per no jutjar, per entendre més, per no tenir pressa i gaudir més dels que ens envolten. PREGUEM AL SENYOR.)

II. Celebració (activitat tarda 1)

L'activitat de la missa es desenvoluparà en dos espais, perquè cada espai respon a un moment concret de la mateixa. La primera part és la presentació de l'Amic Invisible Jesús, que se'ns farà present en el text que llegirem i que ja hem treballat per colles al matí. On la farem? Pensem-hi!

La segona serà una resposta a la invitació de l'Amic Invisible Jesús per compartir la seva Taula. On la farem? Pensem-hi, també!

Espai 1 (porta) [colles amb monis, músics, murals/papers]

0. INTRO → Acollim un Amic Invisible: Jesús (Txema)

1. ESCOLTEM → Text format guió evangeli (5 mofetes)

2. POSTA EN COMÚ → Cada colla explica a la Teranyina el seu mur amb les respectives columnes “sense zoom” i “amb zoom”. Després se'l torna a endur.

3. CONCLUSIO → (Txema conclou) fem gest de pau.

4. PROCESSÓ → Aquest personatge ens convida a viure les colònies d'una

manera diferent, sense por: ens espera a la seva taula. Mentre l'anem a trobar l'aclamem com aquell que ens anima a fer servir sempre el zoom de la Fe! (Txema). Cant "Aclamem".

Espai 2 (sala) [taula preparada, imatge Mare de Déu de l'Alegria, caixa, llorer, ciris, foc...]

5. INSTAL·LACIÓ → Monis llocs estratègics. Centrem tothom amb el cant: Res no ens podrà separar.

6. PREGÀRIES OFRENES → Cada colla posa al peu de l'altar el seu "mur" junt amb un ciri encès, dient: Els trenques et presentem, Senyor, el nostre mur. (+ llegeixen la pregària) Entre colla i colla responem cant "Res no ens podrà separar". Monitors també.

7. REVESTIMENT → Déu és impacient. Vol venir ja. Per això va cridar alguns a ser mossens, perquè avui tots el pugueu trobar. Repetirem el que ell va fer dies després d'entrar com a famós a Jerusalem.

8. PREFACI + SANT + PREGÀRIA EUCARÍSTICA

9. PARENOSTRE + ANYELL + MONICIÓ

10. COMUNIÓ + CANT FINAL + SIGNE LLOREER DE RECORD

Material

- Propi de missa de campanya (calze, alba, estola, missalet, corporal, purificador, formes, vi, aigua, caixa amb el llorer, + ciri x colla) →Txema
- Taula + estovalles
- Cada colla haurà de posar en comú:
 - Mur amb les dues columnes "sense zoom" i "amb zoom"
 - Pregària + ciri
- Text evangeli en format guió
- Cançoner amb acords pels músics + Instruments?

Cançoner

Aclamem / Vull lloar el meu Senyor

Res no ens podrà separar

Sant + Parenostre

Comunió (Ave Maria) +

Mare de Déu de l'Alegria

Valoració

Un amic perillós

	→ Adolescents	 Estiu	/ Centre d'Esplai La Teranyina
---	---	---	--

Introducció

A vegades podríem pensar en els nostres amics com si estiguessin en un catàleg d'una botiga. Us imagineu un aparador i diferents tipus d'amics i amigues? Seria realment... espantós!

Però per desgràcia hi ha qui entén l'amistat així: com una espècie de relació comercial, mercantil, on amb aquest hi guanyo i amb aquesta hi perdo. En les nostres colles, entre nosaltres inclús... les relacions d'amistat comercials poden fer molt de mal... en tenim experiència.

Jesús ens ensenya a ser més xulos que ningú! Ens desafia a fer com Ell! Ell escolta aquells que ens incomoden, els "intocables" o "invisibles" del seu temps i, a través de l'Església, els "invisibles" de tots els temps.

I. Escolta i reflexió per colles (moment pregària matí)

Es tractaria de seguir aquest esquema aprofitant el moment de trobada de cada colla

1. Llegim el text que després llegirem a la missa.

(N: narrador, J: Jesús, D: deixebles)

N: Quan va arribar l'hora, Jesús es posà a taula amb els seus amics i els digué:

J: - Com desitjava menjar amb vosaltres aquest sopar pasqual abans de la meva passió! Perquè us asseguro que ja no el menjaré més fins que la Pasqua trobi el seu compliment en el Regne de Déu.

N: Llavors prengué el pa, digué l'acció de gràcies, el partí i els el donà tot dient:

J: - Això és el meu cos, entregat per vosaltres. Feu això, que és el meu memorial.

N: I, havent sopat, féu igualment amb la copa, tot dient:

J: - Aquesta copa és la nova aliança segellada amb la meva sang, vessada per vosaltres. Però sapigueu que la mà del qui em traïx és a prop meu en aquesta taula.

N: Llavors començaren a preguntar-se els uns als altres quin d'ells seria capaç de fer una cosa així.

Després hi hagué entre ells una discussió sobre quin havia de ser tingut pel més important. Jesús els digué:

J: - Els reis de les nacions les dominen com si en fossin amos, i els qui tenen poder damunt d'elles es fan dir benefactors. Però vosaltres no heu d'actuar pas així: el més important entre vosaltres ha d'ocupar el lloc del més jove, i el qui mana, el lloc del qui serveix. Perquè, qui és més important, el qui seu a taula o el qui serveix? No ho és el qui seu a taula? Doncs jo, enmig de vosaltres, sóc com el qui serveix. Vosaltres sou els qui heu perseverat amb mi en els moments de prova, i així com el meu Pare m'ha concedit la reialesa, jo també us la concedeixo a vosaltres: menjareu i beureu a la meua taula en el meu regne, us asseureu en trons i jutjareu les dotze tribus d'Israel.

[Versió marres]

Jesús, la nit abans que el detinguessin, tenia moltes ganes d'estar amb els que més estimava en aquest món: amb els seus amics! Però no us penseu! Mentre Ell els explicava com els arribava a estimar... ells només pensaven en quin d'ells era l'amic més important de Jesús.

Llavors Jesús va aprofitar aquestes enveges per explicar-los un secret. Secret que moltes persones que són poderoses no saben: que només pot ser important aquell que està sempre a punt per ajudar els altres. Aquest sí que és poderós! Perquè fa servir les seves forces per estimar!

I com que Ell sempre estava apunt per ajudar-los els va demostrar que el més important ha de ser el primer a servir, a perdonar, a comprendre els altres. Difícil, oi? Però també molt bonic!

2. Mirem fixament aquesta vinyeta. És una manera de representar, com si passés avui, l'entrada de Jesús a Jerusalem, la setmana abans de la seva mort. Fixem-nos en què hi ha. Quin tipus de persones. I Jesús de qui està més a prop? Què estarien pensant la parella que té davant seu?

3. Reflexionem en grup sobre el tema i responem preguntes (algú en pren nota per compartir-ho a la missa).

- Ser amic d'algú a vegades pot sortir car. Els amics de Jesús van tenir por que l'empresonessin i van fugir i el van deixar sol.
- A vegades voldríem que tothom ens aplaudís. Que els nostres amics ens escoltessin més. Jesús ens dona una tàctica revolucionària: serveix els altres tu primer. I la resta vindrà sol!
- Què m'atura a estar al costat dels altres, especialment dels que més em costen?
- Jesús para taula i serveix els seus amics, tot i que ningú els mirava bé. Ell està

convençut que dins de cadascú hi ha un tresor; i que només amb amor pot obrir-se. Tots hem rebut servei dels altres. I jo? Quin servei o què seria capaç de fer per descobrir el tresor que hi ha en els altres?

4. Fem un “mur” entre tota la colla (es pot titular “Mur #Trenkes”, etc.) en què dibuixem la cara (o algun objecte característic) de les persones que ens han ajudat, ens han servit i ens han estimat.

5. Preparem una pregària per colla, en la qual agraïm a Déu que aquestes persones representades en el mural ens han ajudat.

II. Celebració (activitat tarda 1)

L'activitat de la missa es desenvoluparà en dos espais perquè cada espai respon a un moment concret de la mateixa. La primera part és la presentació de l'Amic Invisible Jesús, que se'ns farà present en el text que llegirem i que ja hem treballat per colles al matí. On la farem? Pensem-hi!

La segona serà una resposta a la invitació de l'Amic Invisible Jesús per compartir la seva taula. On la farem? Pensem-hi, també!

ESPAI 1 (porta) [colles amb monitors, músics, murals/papers]

0. INTRO → Acollim un Amic Invisible: Jesús

1. ESCOLTEM → Text format guió evangeli (5 mofetes)

2. POSADA EN COMÚ → Cada colla explica a la Teranyina què ha compartit del punt “3. Reflexionem + responem”.

3. CONCLUSIÓ → A partir del que ha sortit, constatem que Jesús no posa barreres, no té por de ningú. Ell ens porta per tant a refer l'amistat: fem el gest de pau: Abracem-nos!

4. PROCESSÓ → Aquest personatge ens convida a viure les colònies d'una manera diferent, sense por: ens espera a la seva taula. Mentre l'anem a trobar l'aclamem com aquell que ens anima a pensar en els altres. Cant “Aclamem”.

ESPAI 2 (sala) [taula preparada, imatge Mare de Déu de l'Alegria, caixa llorer, ciris, foc...]

5. INSTAL·LACIÓ → Monis llocs estratègics. Centrem tothom amb el cant: Res no ens podrà separar.

6. PREGÀRIES OFRENES → Cada colla posa al peu de l'altar el seu “mur” junt amb un ciri encès, dient: Els trenques et presentem, Senyor, el nostre mur (+ llegeixen la pregària). Entre colla i colla responem cant “Res no ens podrà separar”. Monitors també.

7. REVESTIMENT → Déu és impacient. Vol venir ja. Per això va cridar alguns a ser mossens, perquè avui tots el pugueu trobar. Repetirem el que ell va fer dies després d'entrar com a famós a Jerusalem.

8. PREFACI + SANT + PREGÀRIA EUCARÍSTICA

9. PARENOSTRE + ANYELL + MONICIÓ

10. COMUNIÓ + CANT FINAL + SIGNE LLORER de RECORD

Material

- Propi de missa de campanya (calze, alba, estola, missalet, corporal, purificador, formes, vi, aigua, caixa amb el llorer, ciri per colla)
- Taula i estovalles
- Cada colla haurà de posar en comú:
- Reflexió sobre les preguntes → 1a part
- “Mur” amb la pregària + ciri → 2a part
- Text evangeli en format guió
- Cançoner amb acords pels músics + Instruments?

Cançoner

Aclamem / Vull lloar el meu Senyor

Res no ens podrà separar

Sant + Parenostre

Comunió (Ave Maria)

Mare de Déu de l'Alegria

Company de ruta - posada en marxa

	→ Adolescents i joves	 Indiferent	/ -
---	---	--	-----

Unes constatacions

El que més desitjo i necessito

- viure
- ser feliç
- sentir-me estimat
- estar bé amb mi mateix i amb els altres
- reeixir
- constatar que sóc útil
- saber per què visc i on vaig
- trobar sentit a les coses i als esdeveniments

(Cadascú pot fer-se el seu propi llistat)

Una allau de propostes

Viure	ser lliure	tenir un bon treball
viure a fons	estimar	sentir-se estimatv
un món just	pau	tenir fe
Okupes	plaer	viure en sintonia amb la natura
escoltar els instints	satisfer els desigs	ser jo mateix
protegir la terra	ser admirat	sentir-me valorat
estar bé amb mi mateix	solidaritat	passar-m'ho bé
Drogues	diners	família
Viatjar	llibertat sexual	reencarnació
veure món	vida eterna	evangeli
ser feliç	Jesús	Mahoma
tenir sort	gaudir de la vida	Buda
Benestar	Che Guevara	Marx
Mao	conèixer	Gandhi
tenir títols	èxit professional	Jahvè

Quines seran les meves opcions?

Marca les teves deu primeres opcions, de l'1 al 10.

Què i qui em pot ajudar més a reeixir a la meva vida i a trobar la felicitat?

Una veritat molt fàcil de comprendre

El secret que la guineu revela al Petit Príncep
Només es coneixen les coses que es domestiquen.
Els homes ja no tenen temps de conèixer res.
Compren les coses fetes als comerciants.
Però com que no hi ha comerciants d'amics,
els homes ja no tenen amics.
Si vols un amic domestica'm!
S'ha de ser molt pacient.
Aquí tens el meu secret. És molt senzill:
només hi veiem bé amb el cor.
L'essencial és invisible als ulls.
És el temps que has perdut amb la rosa,
que la fa tan important.
Et fas responsable per sempre d'allò que has domesticat.
Ets responsable de la teva rosa...

Antoine de Saint-Exupéry. El Petit Príncep

PER A MI la rosa més preuada i única del món sóc JO MATEIX.

En sóc responsable i n'he de prendre cura, dedicant-li tot el temps que calgui.

Company de ruta - estimar els altres

	→ Adolescents i joves	 Indiferent	/ -
---	--	--	-----

Jesús ens ensenya a viure estimant

Quan Jesús parla de la trobada definitiva amb Déu, ens diu quins seran els criteris que tindrà en compte per determinar el valor de la nostra vida. El punt de referència sempre serà l'amor. Serà l'hora de les sorpreses. Jesús diu:

Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, dirà:

Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món:

- Perquè tenia fam, i em donàreu menjar;
- tenia set, i em donàreu beure;
- era foraster, i em vau acollir;
- anava despulat, i em vau vestir;
- estava malalt, i em vau visitar,
- era a la presó, i vinguéreu a veure'm.

Llavors els justos li respondran:

Quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar?

Quan tenies set, i et donàrem beure?

Quan et vam veure foraster, i et vam acollir?

Quan anaves despulat, i et vam vestir?

Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?

Ell els respondrà:

Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu. Tothom qui doni un got d'aigua fresca a un d'aquests petits només perquè és deixeble meu, us asseguro que no quedarà sense recompensa.

Quin regal...

PENSO

REFLEXIONO

PREGO

- Em sento estimat/da?
- Ser estimar?
- Què és per a mi estimar?
- Com estimo?
- Vull estimar al llarg de tota la meua vida?
- Què o qui em costa estimar?
- Com apreng a estimar?
- Quins són els meus models?

Company de ruta - el punt de referència

	→ Adolescents i joves	 Indiferent	/ -
---	--	--	-----

Què em proposa Jesús?

A l'Evangeli, Jesús proposa uns valors i un estil de vida que em poden ajudar a: CRÉIXER i DESENVOLUPAR-ME d'una manera equilibrada, serena i total, d'acord amb el que sóc i amb el que puc arribar a ser; amb allò que Déu espera de mi i em crida a ser. Sóc una persona única, un projecte que s'està realitzant.

És important que conegui el millor possible:

- quines són les meves arrels;
- quines són les meves possibilitats;
- quins són els meus límits;
- quin és l'objectiu i el sentit de la meua vida;
- qui i què em pot ajudar a realitzar-me plenament.

Les persones i les coses em poden ajudar a ser feliç; però la veritable felicitat brolla del meu ésser profund i del meu creixement total, equilibrat i constant.

La paràbola dels pous

En un camp, hi van construir molts pous. Eren profunds i el seu brocal estava ben acabat. Feien goig; però no en sortia aigua.

Amb el temps, els pous es van cansar de la seva buidor. Van començar a buscar coses a l'exterior per omplir-se de "béns". Es pensaven que així se sentirien satisfets i trobarien la felicitat. Però com més tenien, més desitjaven i mai no estaven contents. Va ser l'inici d'enveges i lluites entre ells. Tots volien apropiarse de les mateixes coses.

Un matí, un dels pous, cansat de les males cares dels altres i veient que les "coses" no l'omplien prou, va decidir explorar el seu interior. Es va adonar que, en el més profund d'ell mateix, hi tenia una deu d'aigua fresca, molt més vivificant que totes les coses que hi havia posat i que, ara, embrutaven l'aigua i li impediien de circular.

Il·lusionat, va començar a treure del pou tot el que hi havia ficat i va canalitzar l'aigua. Aquesta va pujar amb tanta força que sobreixia del brocal i regava la

terra. De mica en mica, l'herba va créixer i va aparèixer un esclat de flors. Al voltant del pou tot era vida i alegria.

Els altres pous quedaren bocabadats. Van voler saber què havia passat. Ell els parlà de la descoberta meravellosa que havia fet. Els altres el van imitar. Al cap d'uns dies, l'aigua sobreeixia de tots els brocals. El camp esdevingué una gran catifa verda, sembrada de flors. I, allà on hi havia hagut baralles i lluites, hi van néixer l'alegria i la solidaritat. Quanta més aigua compartien, més vida tenien!

La paraula - clau

Del missatge de Jesús a l'Evangeli una paraula de vida

Estima

amb tot el cor
amb tot el pensament
amb tota la vida

Estima't
Estima Déu
Estima els altres
Estima el món on vius

Jesús, un home que qüestiona

Una vegada que Jesús feia pregària en un lloc apartat, els seus deixebles eren amb Ell. Llavors els preguntà:

- Qui diu la gent que sóc jo?

Ells respongueren:

- Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, que ets Elies; d'altres, que ha res-suscitat un dels antics profetes.

Ell els preguntà:

- I vosaltres, qui dieu que sóc?

Pere li respongué:

- El Messies de Déu.

Qui sóc jo per a tu?

Dinàmica per a la confirmació

	→ Adolescents i joves	 Indiferent	/ -
---	---	--	-----

Desenvolupament

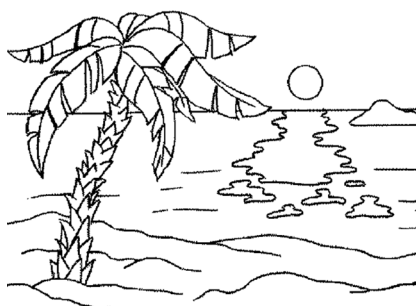
Els participants es col·loquen per parelles, asseguts a terra, esquena amb esquena (però sense tocar-se).

A una parella se li dóna una cartolina amb un dibuix i a l'altra un full blanc i un llapis. L'objectiu és que el participant que té el dibuix li ha de dictar al seu company. Aquell qui dibuixa no pot parlar en cap moment, només pot parlar la persona que dicta (per tant, no pot anar preguntant: m'entens? T'has perdut?).

Un cop realitzada la dinàmica, és important fer una posada en comú de sensacions viscudes, i després intentar analitzar quins són els factors clau per garantir una bona comunicació entre les persones.

Hi ha dos tipus de comunicació:

- La dels humans → Quan no s'entenen hi ha les guerres.
- Amb Déu → Tampoc ens contesta però hem de tenir confiança. A més, amb ell ens comuniquem a través de la pregària.

Trivial

	→ Adolescents i joves	 Indiferent	/ -
---	---	--	-----

Activitat per competir en dos grups. Es van intercalant preguntes. Per aconseguir un formatget cal respondre correctament una pregunta extra

1. Quants dies són de quaresma? 40
2. Continua: Creador del cel i de la terra... (i en Jesucrist únic fill seu i Senyor nostre)
3. Què significa: qui estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra?
4. Què ve després de la quaresma? Pasqua
5. Què es va fer per dijous Sant? L'últim sopar
6. Quins evangelis hi ha? St. Marc (símbol lleó), St. Lluc (bou), St. Joan (àliga), St. Mateu (àngel o home)
7. Qui el va batejar? Joan Baptista
8. Què utilitzava Jesús per explicar les seves idees? Paràboles
9. Qui es va netejar les mans davant la decisió dels ciutadans de crucificar Jesús? Pons Pilat
10. Què se celebra a la Pentecosta? La baixada de l'Esperit Sant sobre els apòstols. Pentecosta són cinquanta dies des de la Pasqua de Resurrecció
11. Qui va negar tres cops que coneixia a Jesús? Pere
12. On van anar a resar Jesús i alguns dels seus deixebles abans que l'anessin a buscar? A l'hort de Getsemaní (el mont de les oliveres)
13. Com van saber que era ell? Judes li va fer un petó
14. Quin és el primer miracle? Transformació de l'aigua en vi a les bodes de Canà
15. Què significa: Jo sóc la llum del món?
16. Digues el nom d'un seguidor posterior de Jesús i una característica.
17. Què significa que Jesús era fill de Déu? A) Que no era d'aquest món; b) Que era persona humana i divina; c) Era el cognom de Josep
18. De què és acusat Jesús davant de Ponç Pilat? A) D'intentar que la gent s'alcés contra els romans; b) De no pagar impostos; c) De proclamar-se rei dels jueus.
19. En quin sagrament s'entrega la sang i el cos de Crist? A) Confirmació b) Eucaristia c) Baptisme

Formatgets

Dir cada vegada, acumulant, el nom d'un dels deixebles. S'obtindran tants punts com noms es diguin.

PERE, ANDREU, JAUME, JOAN, FELIP, BARTOMEU, TOMÀS, MATEU, JAUME, JUDES TADEU O EL ZELOTA, SIMÓ, JUDES ISCARIOT

Què significa...

1. Jo sóc la sal de la terra.
2. Jo sóc la llum del món.
3. Estima el teu proïsme.
4. El qui s'enfadi amb el seu germà serà condemnat per un tribunal.
5. Si l'ull dret et fa caure en pecat arrenca-te'l
6. No us hi torneu contra els qui us fan mal.
7. Estimeu els vostres enemics.
8. Mira que la mà esquerra no sàpiga que fa la dreta.
9. Quan preguis tanca't amb pany i clau i prega al teu Pare.
10. Que la vostre pregària no sigui un parlar per parlar.
11. Quan dejunis renta't la cara i posa't perfum.
12. Reuniu tresors al cel.
13. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses.
14. Busqueu per damunt de tot el Regne de Déu.
15. Treu-te la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per treure la broxa del teu germà.
16. Qui estigui lliure de pecat que tiri la primera pedra.
17. Demaneu i Déu us donarà.
18. Feliços els pobres en l'Esperit, el Regne dels cels és per a ells.
19. Jo sóc el camí, la veritat i la vida.
20. Qui estima ha complert tota la llei.

El dau de beneir la taula

	→ Adolescents i joves	 Indiferent	/ Ramon M. Serchs. Pren-te temps V. Pregàries i materials per a la reflexió. Editorial Claret
---	---	--	---

La idea està pensada perquè abans de cada àpat un nen o una nena tiri un dau gegant.

A cada cara del dau hi ha una breu pregària, una benedicció dels aliments i una proposta de cant dels que s'acostumen a fer per beneir la taula als esplais.

Per exemple:

Cara 1

Gràcies, Senyor, pels bons amics que fem a l'esplai. Beneeix els aliments que ara menjarem i aquelles persones que els han preparat.

Cant: *Déu i Pare omnipotent...*

Cara 2

Volem pregar pels pares, germans i amics que hem deixat a casa, perquè no deixem mai d'estimar-nos. Gràcies pel menjar que ens dónes i per poder-lo menjar tots junts.

Cant: *Fli, flai...*

Cara 3

Senyor, perdona'ns les vegades que a colònies diem alguna mentida, fem trampa o no som amics de tots. Dóna, Senyor, aliment al qui té gana i dóna'ns ganes de ser millors a tots els de les colònies.

Cant: *Beneïu, Senyor, beneïu la taula...*

Cara 4

Gràcies per la natura que ens envolta: el cel, el bosc, les muntanyes i els animals que hi viuen. Tu que beneeixes aquesta natura tan bonica, beneeix la nostra taula i tots nosaltres.

Cant: *Oh Pare Déu...*

Cara 5

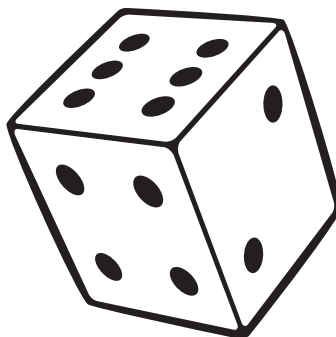
Et preguem, Senyor, pels molts nens i nenes del món que en aquest moment no tenen el menjar que tenim nosaltres. Fes-nos sempre agraïts pel menjar que ens dónes, com fem ara tot cantant.

Cant: *N'hi ha que en tenen i no en volen...*

Cara 6

Gràcies, Senyor, per poder gaudir de les colònies. Beneeix tot el que fem a les colònies, la nostra alegria i la dels monitors. Beneeix la taula i la teca que ara menjarem.

Cant: tria el cant que vulguis.

Via Làctia de les Benaurances

	→ Infants i joves	 Indiferent	/ Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria
---	---	--	---

Aspectes a treballar

Activitat adreçada a l'equip de monitors. Gaudir de les colònies i acompanyar tots els nens és quelcom que ens agrada, ens omple i ens fa feliços. Quines altres coses ens mouen? Què busquem? Què volem per a nosaltres i per als altres?

Dinàmica

La Via Làctia de les Benaurances, on cada asteroide amb la seva llum (espelma) representa una benaurança. Deixarem nou espelmes enceses a la sala o lloc on s'hagi triat per fer l'activitat. Cadascú anirà amb una espelma apagada als dits i pul-lulant per l'espai; quan trobi una benaurança que li agradi parará el seu viatge i encendrà la seva espelma. Quan tots els viatgers estiguin situats al seu asteroide, llegirem la benaurança i compartirem el fet d'haver triat aquell en especial.

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué i se li acostaren els deixebles. Llavors prenent la paraula començà instruir-los dient:

Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel.

Feliços els qui ploren: Déu els consolarà.

Feliços els humils, ells posseiran la terra.

Feliços els qui tenen fam i set de ser justos, Déu els saciarà.

Feliços els compassius, Déu se'n compadirà.

Feliços els nets de cor, ells veuran Déu

Feliços els qui treballen per la pau, Déu els anomenarà fills seus.

Feliços els perseguits pel fet de ser justos, d'ells és el Regne del cel.

Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, un perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies.

Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.

Mateu 5, 1-12

Un temps per a tu

→ Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria

Aspectes a treballar

Activitat per realitzar amb tot l'equip de monitors/es. Facilitar el coneixement sobre un mateix.

Dinàmica

El conte es pot llegir amb tot l'equip de monitors/es. Es facilita un full a cada participant amb les qüestions a treballar. En acabar es pot donar un temps perquè qui vulgui pugui compartir com s'ha sentit o explicar el que ha posat al full.

Estrellas y cometas

Hay personas Estrella y hay personas Cometa. Los Cometa pasan. Apenas son recordados por las fechas que pasan y vuelven. Los Estrella, en cambio, permanecen. Hay mucha gente Cometa. Pasa por nuestra vida apenas por instantes; no cautiva a nadie, y nadie la cautiva. Es gente sin amigos, que pasa por la vida sin iluminar, sin calentar, sin marcar presencia. Así son muchos artistas. Brillan apenas por instantes en los escenarios de la vida. Y con la misma rapidez que aparecen, desaparecen. Así son muchos reyes y reinas: de naciones, de clubes deportivos o concursos de belleza.

También entran los hombres y mujeres que se enamoran y se dejan enamorar con la mayor facilidad. Así son las personas que viven en una misma familia y pasan al lado de otro sin ser presencia, sin existir.

Lo importante es ser Estrella. Hacer sentir nuestra presencia, ser luz, calor, vida. Los amigos son Estrella. Los años pueden pasar, pueden surgir distancias, pero en nuestros corazones quedan sus marcas. Ser Cometa no es ser amigo, es ser compañero por instantes, explotar sentimientos, aprovecharse de las personas y de las situaciones.

Es hacer creer y hacer dudar al mismo tiempo. La soledad es el resultado de una vida Cometa. Así son los Amigos: estrellas en nuestras vidas. Nadie permanece, todos pasan. Y nosotros también pasamos por los otros.

Es necesario crear un mundo de personas Estrella, verlas y sentir las todos los días, contar con ellas siempre, ver su luz y sentir su calor. Se puede contar con

los amigos. Ellos son refugio en los instantes de tensión, luz en los momentos oscuros, pan en los períodos de debilidad, seguridad en los pasajes de desánimo. Al mirar a las personas Cometa es bueno no sentirnos como ellas, ni desear el agarrarnos de su cola.

Al mirar a los Cometa, es bueno sentirse Estrella, dejar por sentada nuestra existencia, nuestra constante presencia, vivir y construir una historia personal. Es bueno sentir que somos luz para muchos amigos y que ellos nos han iluminado a su vez.

Es bueno sentir que somos calor para muchos corazones y que esos corazones nos arroparon cuando el frío nos castigó. Ser Estrella en este mundo pasajero, en este mundo lleno de personas Cometa, es un desafío, pero por encima de todo, una recompensa.

Ser Estrella es nacer, vivir y no existir apenas.

Portes uns dies “menjant” tot allò que ha de saber fer un bon responsable. Però... i què ha de “ser” un bon responsable? Què ha de viure? Què ha de contagiar? Tens un temps personal per donar-hi tombs. Busca un racó tranquil. Respira. Gaudeix del moment. Tens un espai per a tu. Omple el que vulguis perquè aquest full és per a tu, no s’ha de compartir amb ningú (uf!). Per tant sigues sincer/a amb tu mateix/a.

Comencem

Infància, adolescència, joventut, adult... En cada etapa de la vida has anat arreplegant el que tu has acabat essent avui. Intenta escriure el que has collit en cadascuna de les etapes. Quins són els teus referents en el món del voluntariat, de l’esplai, colònies, escoltisme...?

Apunta els noms i què en destagues. Ara tu seràs (o ja ets) un referent per als teus monitors/es i nois/es. En quins valors concrets ets referent per als monitors/es? És a dir, quins són els valors que vius amb més intensitat en la teva vida i que, per tant, transmits als monitors/es de l’equip? Ja saps que ningú és perfecte en aquesta vida. Per tant, quines actituds de la teva personalitat t’hauràs de treballar per millorar a l’hora de treballar en equip? Les conviccions personals per dedicar-me a ser responsable i fer de responsable... quines són? Per què m’hi he posat, en això? En quin moment estic davant el tema espiritual?

Demà, després del rotllo d’avui, em comprometo a l’esplai i al torn de colònies a... M’implico?

Les coses bones dels altres

→ Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria

Aspectes a treballar

D'aquests contes amb valors en trobarem molts a la xarxa i amb recursos de materials amb valors. Aquest ens ha d'ajudar a treballar, al final d'aquesta jornada, a adonar-nos de les nostres limitacions i "egos", però sobretot a descobrir les coses bones dels altres.

Dinàmica

Reunits tots, encetem el Bona nit fent la lectura d'aquest text, en forma de conte que els més petits ens agrairan.

Després podem dirigir als infants i adolescents aquestes breus preguntes: cal dir de la persona que tenim al costat (cal seguir l'ordre d'una rotllana o similar, monitors/es inclosos) una virtut que el fa necessari i important en les nostres colònies.

I ara si som valents (i no vol ser una confessió) quantes vegades avui no hem estat una bona "eina" per als altres?

Diuen que a la fusteria hi va haver una vegada una estranya assemblea. Va ser una reunió d'eines per arreglar les seves diferències. El martell va exercir la presidència, però l'assemblea li va notificar que havia de renunciar. La causa? Resulta que era massa sorollós. El martell va acceptar la seva culpa, però va demanar que també fos expulsat el cargol; va dir que calia donar-li moltes voltes perquè servís d'alguna cosa.

Davant l'atac, el cargol va acceptar també, però al seu torn va demanar l'expulsió de la llima. Va fer veure que era molt aspra en el seu tracte i sempre tenia friccions amb els altres. I la llima va estar d'acord, a condició que fos expulsat el metre que sempre se la passava mesurant als altres segons la seva mida, com si fos l'únic perfecte.

En això va entrar el fuster, es va posar el davantal i va iniciar el seu treball. Va utilitzar el martell, la llima, el metre i el cargol. Finalment, la tosca fusta inicial es va convertir en un bonic joc d'escacs. Quan la fusteria va quedar novament sola, l'assemblea va reprendre la deliberació. Va ser llavors quan va prendre la paraula el xerrac, i va dir:

- Senyors, ha quedat demostrat que tenim defectes, però el fuster treballa amb les nostres qualitats. Això és el que ens fa valuosos. Així que no pensem ja en els nostres punts dolents, sinó en la utilitat dels nostres punts bons.

L'assemblea va trobar llavors que el martell era fort, el cargol unia i donava força, la llima era especial per afinar i llimar asprors i van observar que el metre era precís i exacte. Es van sentir llavors un equip capaç de produir i fer coses de qualitat. Es van sentir orgullosos de les seves forteses i de treballar junts.

El càntir i la venedora d'aigua

Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa
Maria de Núria

Aspectes a treballar

La pròpia confiança i les nostres aptituds. Responsabilitat.

Dinàmica

Es llegeix i s'argumenta el text.

Per grups, es reparteix una mica de planter: menta, julivert, farigola... Ho fiquem en un test o s'improvisa amb un material reciclat (bric de llet, ampolla de plàstic...).

Durant les colònies s'han d'anar regant i es poden repartir l'últim dia.

Tots tenim grans coses dintre del nostre cor i podem fer grans proeses

Una venedora d'aigua va cada matí al riu, omple dos càntirs i s'adreça a la vila per distribuir l'aigua als seus clients. Un dels càntirs, esquerdat, perd aigua; l'altre, ben nou aporta més guanys.

El pobre esquerdat, se sent inferior. Un matí decideix confiar-se a la seva senyora: -Tu ja saps, digué, que sóc conscient de les meves limitacions. Com que arribo mig buit a la vila, perds diners per culpa meva. Perdona les meves febleses. L'endemà, camí del riu, la venedora d'aigua s'adreça al seu càntir esquerdat i li diu: -Mira la vorera del camí. -És bonic, està ple de flors. -Respongué el càntir. Tot seguit replicar la venedora: -Gràcies a tu!

Ets tu qui, cada matí, regues les vores del camí. He comprat un paquet de llavors de flors i les he sembrades per tot el camí. I tu, sense saber-ho, sense voler-ho, les regues cada matí. No ho oblidis mai: tots estem un xic esquerdat, però Déu, si li demanem, sap treure meravelles de les nostres febleses.

Una cançó per somiar

Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria

Funcionament de la dinàmica

Aquest bona nit el podem adaptar a moltes cançons i lletres que són alguna cosa més que música moguda. Els cants ens volen transmetre moltes coses: els valors de l'amistat, de la feina en grup, de saber somiar...

Dinàmica

Es llegeix i s'argumenta el text.

Argument: Tots tenim grans coses dintre del nostre cor i podem fer grans proeses. Si poden tenir la lletra millor, també els deixarem escoltar la cançó, sense tenir por que es moguin, que es deixin omplir pel missatge musical. Després tornem a la rotllana i molt breument podem mirar de respondre:

Amb qui t'agradaria viatjar i on?

Què és el que t'ha fet més feliç d'aquest dia?

Les dinàmiques es poden fer en gran grup o en petit grup, pels d'un mateix grup o de vegades per grups d'edat, que ens permet adaptar tota la dinàmica a la seva edat. Aquesta experiència també ens pot anar bé per dedicar-hi alguns dels bona nit.

Vaig estar temptant la sort, mesurant les paraules, vaig flotant entremig dels records. I flotant buscant el paradís, retallant les distàncies que em transporten a un món indecís. Però jo mai seré feliç com ho he estat aquesta nit.

Vaig flirtejant amb la por, navegant entre dubtes vaig somiant amb la teva escalfor. I somiant que tu remes amb mi fins que aquella incertesa es fon quan se'ns creuen els camins. Però jo mai seré feliç com ho he estat aquesta nit.

Quan tot s'enlaira toco els somnis de puntetes, junts podem arribar més lluny, més lluny. Un llarg viatge, il·lusions dins les maletes, junts podem arribar més lluny, més lluny.

"Quan tot s'enlaira". Benvinguts al llarg viatge (2012) Txarango. Motivació extreta de pregaria.cat/prock

El pot

Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa
Maria de Núria

Funcionament de la dinàmica

Introduïm aquesta activitat dient que anem a fer un experiment. La persona que la dinamitza primer l'explica i després el duu a la pràctica. Un cop realitzat es llegeix el text que justifica la prova que hem fet. Mentrestant, es pot acompanyar d'una música tranquil·la. En acabar és donar un temps per compartir les reflexions de les persones participants.

Material necessari

- Un pot gran de vidre.
- Unes pilotes de golf i de ping-pong.
- Una bossa de bales de vidre (bales).
- Sorra fina.
- Aigua.

Desenvolupament

1. Tirar les pilotes de golf dins del pot buit, fins que no n'hi càpiguen més. Pregunta: Està el pot ple?

2. Tirar les bales a dins el pot, fins que no n'hi càpiga cap més. Pregunta: Està el pot ple?

3. Omplir-lo de sorra fins a dalt, de manera que ompli tots els espais buits. Pregunta: Està el pot ple?

4. Buidar dos gots d'aigua dins del pot, fins dalt de tot. Pregunta: Està el pot ple?

Aquest pot representa la nostra vida. Les pilotes de golf són les coses més importants de la nostra vida. En primer lloc, DÉU. En segon lloc, la família, els amics, l'amor, la solidaritat, l'esperança, la fe, la solidaritat, la salut... Són coses que, encara que totes les altres les perdéssim, i només aquestes ens quedessin, les nostres vides encara estarien plenes. Les bales són les altres coses que ens importen, però que no són les més importants en la nostra vida: la feina, la casa... Si no hi són, podem viure igual; si hi són, tenim una vida més compacta. La sorra representa les petites coses de la nostra vida. Ens omplen molt superficialment. L'aigua representa l'Esperit Sant. Sempre intenta omplir-nos, sigui la manera que sigui que omplim el pot. Si, enlloc de seguir el procés que hem fet, fem un altre: què passaria? Si podem primer la sorra, no hi hauria

espai per a les bales, i ni molt menys per les pilotes de golf. Per això aquest pot representar la nostra vida: si utilitzem tot el nostre temps, tota la nostra força en la sorra; és a dir, a les coses petites i que són totalment superficials, no tindrem ni lloc ni temps per a les coses realment importants. Les pilotes de golf, que són el més important, no hi cabrien de cap de les maneres. Hem de parar atenció a les pilotes de golf a la nostra vida, i no deixar-les per a la última cosa. Perquè si seguim el procés que hem fet, ens hi cap tot a la nostra vida, sense deixar de banda cap de les coses importants. Per això, cal parar atenció a els coses importants a la vida i no deixar-se enganyar per aquelles coses que ho semblen i no ho són. Ocupem-nos primer de les pilotes de golf, de les coses que realment importen. La resta, és sorra.

L'Esperit Sant sempre intentarà estar amb nosaltres, encara que fem les coses malament. L'aigua sempre entrarà al pot, estiguin com estiguin les parts que el componen.

Volem fer una bona sopa. Ens ajudes?

Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa
Maria de Núria

Aspectes a treballar

Es tracta d'un conte que sempre teatralitzem, aquest vesprada, però, no cal. Només cal fer-ne una bona lectura, com d'una obra de teatre (un monitor/a pot fer de narrador i un altre els diàlegs). El que importa és la dinàmica, però cal que connectin amb la història. Han d'adonar-se que podem fer la millor sopa de les colònies amb tot allò que tenim a les nostres mans, que és molt, sempre i quan ho sapiguem sumar.

Dinàmica

Fem lectura de la petita obra de teatre. Al mig de la gran rotllana hi posem una gran olla, tindrem un macarró o similar per cadascú i a l'olla hi podem posar aigua. Donem un temps perquè els joves pensin com poden ajudar a fer la millor sopa per compartir amb tots (aquí els hem de motivar a dir actituds o coses que saben fer els joves), segur que es repetiran moltes coses. El més important és que pensin i s'adonin que ho poden fer millor.

Surten un per un i en tirar el macarró a l'olla diuen el seu compromís pel dia següent. Al proper Bona nit, abans de començar una altra dinàmica, cal que es pugui dir si s'ha fet una bona sopa o no (depèn de com ha anat el dia).

La sopa de pedres

Diu que una vegada, fa molt temps d'això, hi havia un país que estava en guerra. I sabeu que les guerres sempre porten problemes, porten rancúnies, enveges, hi ha molts morts, molta sang. Però sobretot a les guerres hi falta el pa. La gent passa gana. No es cull el blat, no es fa farina i la gent es mor de gana.

Un bon dia, un soldat, fart de fer anar les armes, va decidir fugir de la guerra. I fugint, fugint, cansat i afamat, va arribar a un poble. Era alt com un sant pau i xuclat com un clau, i anava brut, esparracat i polsós. Semblava un sac d'ossos. Un fideu. Mort de fam, arribà a una casa, trucà a la porta i quan surt la mestressa diu:

- Mestressa, no teniu pas un tros de pa per a aquest soldat que ve mort de fam de la guerra?

La mestressa de la casa se'l mira i diu:

- Però, que estàs tocat del bolet? Que t'has begut l'enteniment? No ho saps, que no hi ha pa? Però... com t'atreveixes...? Mal llamp t'arreglegui...!

I a cops de guitzes i empentes el treu fora de la casa. Pobre soldat...! Prova fortuna en una altra casa, truca i diu:

- Mestressa, no teniu pas un tros de formatge per a aquest soldat que ve mort de fam de la guerra?

La mestressa se'l mira de fit a fit i li diu:

- Però, que estàs boig? Que no saps que no n'hi ha, de menjar? Com t'atreveixes a demanar-ne?

Ho va provar en una altra porta, en dues, en tres, en quatre i en cinc. I a totes les portes va rebre la mateixa resposta:

- Estàs tocat del bolet! Estàs boig! Fora, fuig d'aquí...!

I és que la gent d'aquell poble estaven tips de la guerra miserable que els havia cremat els camps i se'ls havia endut els nois, i és per això que del soldat no en volien saber res. Li tancaven la porta als nassos tot cridant-li que se n'anés.

Ah!, però el soldat no es va donar per vençut... Travessà el poble de cap a cap i se n'anà al final del poble, on hi havia un safareig públic. Trobà unes quantes mosses i diu:

- Ei! Mosses! No em voleu pas ajudar a fer una sopa que faig de pedres?

Les mosses van riure.

- Una sopa de pedres...? Però que estàs boig?

I se li'n reien. El nostre soldat, cansat, afamat i deprimit, es va asseure al costat de la font de la plaça del poble i, com que ja no sabia què fer, es va posar a plorar. Plorava i plorava fins que un nen se li va acostar, i després un altre i un altre encara.

- Soldat, què tens? Per què plores?
- És que jo volia fer una sopa de pedres, que és una sopa que jo sé fer i que em surt molt bona, però no puc fer-la. -respongué el soldat.
- Que et podem ajudar? -preguntà en Martí.
- I tant, mainada...! Mireu, necessito que em porteu una perola grossa, aigua, un grapat de pedres i llenya per a fer foc. -El soldat respongué.

En un tres i no res tots els vaillets van anar a buscar les coses que havia demanat el soldat.

Encenen foc, posen la perola al damunt, i hi fiquen aigua i pedres. L'aigua es començà a escalfar. Els vaillets estaven impacients i deien:

- Podem tastar la sopa?

- Calma, calma! -exclamà el soldat.

La sopa s'anava escalfant, i al cap de poc, el soldat posà els dits a dins, la tastà i diu:

- Mmm...! Que bona... Jo diria, però, que hi falta un punt de sal.

Una noia que es deia Elisabet digué:

- Però, si jo en tinc a casa meva...!

Es posà a córrer cap a casa seva i, d'amagatotis de la seva mare, agafà la sal i la portà al soldat, que la tirà a l'olla. Al cap d'una estona, el soldat tornà a tastar la sopa i digué:

- Que bona...! Però jo diria que li falta una mica de tomàquet.

Un noi que es deia Lluís li fa:

- Però si jo en tinc a casa meva! Hi vaig de seguida.
- I també faltarien patates i arròs.
- Doncs jo puc treure les patates de l'hort. -digué l'Anna.
- I jo a casa hi tinc arròs. El vaig a buscar! -exclamà l'Ester.

Mentrestant, la Fina es preguntava què podia portar.

- No tens pas enciam? -li va demanar el soldat.
- Sí que en tinc! Ara hi corro! -respongué la Fina.

I aquells vaillets van anar portant pastanagues, cebes, mongetes, cigrons, naps, cols, apis, llenties, i fins i tot un va portar un tros de pollastre. La plaça ja era plena de tots els nens i nenes del poble i al mig hi havia el soldat que remenava l'olla amb molta cerimònia. La tornà a tastar, en tragué les pedres amb una cullera i digué:

- Aquesta sopa ja està. Mmmmm...! Quina sopa més bona! Ens ha quedat boníssima! És la millor sopa de pedres que he tastat mai!

Tots els nens i nenes aplaudien i saltaven fent crits per la plaça.

- Ara aneu a casa vostra i dieu als pares, avis i oncles que vinguin amb plats i culleres, que avui hi ha sopa de pedres per a tothom! -va exclamar el soldat.

Va haver-hi sopa per a tothom. Ningú se'n va quedar sense en aquell poble. I així va ser com gràcies als nens, aquell soldat i tot el poble van poder menjar per tota la gana que tenien, contents i fent festa. I des d'aquell dia, tota la gent del poble, grans i petits, gràcies a un soldat desconegut, va aprendre a compartir una mica més el que cadascú tenia.

El grup tancat

	→ Infants i joves	 Indiferent	/ Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria
---	---	--	---

Aspectes a treballar

Diàleg. Buscar estratègies no violentes per resoldre una dificultat. És una dinàmica per realitzar amb l'equip de monitors al principi de les colònies per fomentar el sentiment de grup. També es pot adaptar al grup de joves que tinguem a les colònies.

Algunes reflexions i propostes: Com s'han sentit els voluntaris (exclosos, impotents, etc.)? Com s'han sentit els membres del cercle? És més fàcil formar part d'un grup que entrar a un grup tancat? La violència cultural de la nostra societat fa que, normalment, el primer que se'ns acudeixi davant d'un problema sigui actuar amb violència. Però hi ha més estratègies no violentes.

Dinàmica

Es fan sortir tres voluntaris del lloc on realitzem la dinàmica. Els altres fan un cercle drets, agafant-se, i se'ls diu que no hi han de deixar entrar ningú. Només els han de deixar entrar si els ho demanen "si us plau". Es fa entrar un dels voluntaris i se li diu que ha d'intentar entrar dins el cercle. Després es fa passar el segon voluntari i, finalment el tercer, i se li diu que abans d'entrar demani "si us plau".

He après...

→ Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa
Maria de Núria

Aspectes a treballar

Esbrinar les pròpies capacitats per aprendre de nosaltres mateixos.

Dinàmica

En petit grup, llegim el text pausadament. Repartim un full on els nens i nenes escriuran el que han après durant el dia o durant el temps que porten de colònies.

Es comparteix i es dona gràcies per totes les petites coses que gràcies a Déu, la nostra voluntat i els companys hem pogut aconseguir.

HE APRÈS... Que ésser feliç és més important que ésser correcte...

HE APRÈS... Que mai no has de dir no al regal que et poden donar.

HE APRÈS... Que sempre puc pregar per algú, quan no tinc una altra manera d'ajudar-lo.

HE APRÈS... Que algunes vegades, tot el que podem necessitar és una mà per a sostenir i un cor a entendre.

HE APRÈS... Que els diners ens poden donar un "status social" però no compren la classe.

HE APRÈS... Que cal ser feliços, encara que Déu no ens doni tot el que li demanem.

HE APRÈS... Que les petites coses que esdevenen diàriament són les que fan que la vida sigui espectacular.

HE APRÈS... Que no importa com de seriosa o formal sigui la vida, tots necessitem un amic amb qui puguem compartir unes rialles.

HE APRÈS... Que Déu no ho va fer tot en un sol dia... ¿Què em fa pensar, doncs, que jo sí que puc?

HE APRÈS... Que és l'amor, no el temps... que guareix totes les ferides.

HE APRÈS... Que cada persona que coneixes mereix ser regalada amb un somriure.

HE APRÈS... Que les oportunitats mai no es perden, algú altre prendrà aquella que tu has deixat passar.

HE APRÈS... Que cal dir paraules suaus i tendres, perquè, més endavant, te les pots engolir.

HE APRÈS... Que un somriure és la manera més barata de lluir molt més.

HE APRÈS... Que no puc escollir com sentir-me, però puc escollir el que he de fer per sentir-me bé.

HE APRÈS... Que tots volen ser al cim de la muntanya, però que tota la felicitat i les experiències agradables s'esdevenen quan hom està escalant.

El llop de Gubbio

→ Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa Maria de Núria

Aspectes a treballar

La pau i la reconciliació.

Dinàmica

Es llegeix el text i es comenta. Es fonamenta el diàleg donant importància al fet de parlar dels petits conflictes que es puguin tenir entre els diferents membres de les colònies. S'acaba amb una gran abraçada col·lectiva.

En el temps en que Sant Francesc estava per la ciutat de Gubbio, va aparèixer a les contrades un grandíssim llop, terrible i ferotge, que no només devorava els animals, sinó també molestava les persones.

Fins al punt que tenia aterrits a tots els ciutadans, ja que molts cops s'acostava a la ciutat. Tothom anava armat, com si anessin a la guerra. Perseguien al llop per les valls, camins i boscos.

Sant Francesc, mogut per la compassió de la gent del poble, va voler sortir a enfrontar-se amb el llop. Desatenent els consells dels habitants.

Es va fer la senyal de la Creu i va sortir al seu encontre. Un cop se'l va trobar el va cridar:

- Vine aquí, germà llop! Jo t'ho mano! El llop va deixar de córrer, es va apropar mansament com un corder i se li va postrar als peus.
- Germà llop, tu estàs fent mal a aquest poble. Has causat molts mals de cap, matat el bestiar i assetjat les persones. Per tot això et mereixeries un bon càstig. Tota la gent murmura i crida en contra teva i tota la ciutat és enemiga teva. Però jo vull, germà llop, fer les paus entre tu i els habitants del poble de manera que tu no les ofenguis més i ells et perdonin les ofenses passades; i et deixin de perseguir.

Davant d'aquestes paraules, el llop, amb el moviment del cos, de la cua i de les orelles, manifestava acceptar i voler complir el que deia Sant Francesc. Llavors ell li digué:

- Germà llop, ja que estàs d'acord a mantenir la pau, et prometo que la gent de la ciutat et proporcionarà el que necessitis de manera que no passis ja més gana.

Perquè sé molt bé que ha sigut per gana tot el mal que has fet. M'ho promets? El llop, inclinant el cap, es va fer entendre clarament que ho prometia.

Aquest va aixecar la pota del davant i la va posar mansament sobre la mà de Sant Francesc.

Tot seguit va tornà a la ciutat amb el llop i va reunir tota la gent a la plaça.

- Escolteu! El germà llop m'ha promès i m'ha donat la seva paraula de fer les paus amb vosaltres si us comprometeu a donar-li de menjar i deixar d'assetjar-lo.

Tota la gent va estar d'acord i es van posar contents.

El llop va seguir vivint molts anys a Gubbio, entrava a les cases d'una porta a l'altra, sense causar mal a ningú, la gent l'alimentava i ell els feia companyia.

Adaptació del fragment del llibre de Les Floretes de Sant Francesc

El ninot

Infants i joves

Indiferent

Fundació d'Esplais Santa
Maria de Núria

Aspectes a treballar

Reflexionar sobre tres virtuts i tres defectes/aspectes a millorar de cadascun de nosaltres.

Dinàmica

En una sala amb els llums apagats, hi ha escampats ninots de paper (com les llufes dels Innocents).

Cada ninot té escrit el nom d'un nen/a o d'un monitor/a i a sobre del ninot hi ha una espelma.

Els nens/es o monitors/es han d'entrar a la sala, buscar el seu ninot, anar en un racó i, amb un bolígraf, escriure tres virtuts i tres defectes/aspectes a millorar.

Quan ha acabat, es queda el ninot, apaga l'espelma, la deixa en un racó (on hi ha totes les espelmes i els colors) i surt de la sala.

A la sala hi haurà una música suau que ajudi a la realització d'aquesta dinàmica.

L'estel de l'advent

Infants i joves

Advent i Nadal

Fundació d'Esplais Santa
Maria de Núria

Material necessari

- Una cartolina gran de color blanc
- Cartolines grogues, taronges, roses, roses fosques i blaves.
- Tisores
- Cola
- Llapis i llapis de colors

Instruccions per preparar el calendari d'advent

Per tal de dur a terme la dinàmica necessitem preparar un calendari d'advent. Aquest calendari el farem sobre una cartolina blanca. Els dies els repartirem per setmanes, posant de dilluns a dissabte una "finestra" (un cop s'obri hauria de quedar a la vista l'interior) i els diumenges un cercle. S'ha de tenir en compte que a l'interior de les finestres i als cercles els infants hi hauran de dibuixar, escriure i pintar.

Cada una de les setmanes té un color característic:

- Primera setmana: finestres i cercle groc
- Segona setmana: finestres i cercle taronja
- Tercera setmana: finestres i cercle rosa
- Quarta setmana: finestres i cercle rosa fosc
- Cinquena setmana: finestres i cercle blau

El dia de Nadal canviarem la finestra o cercle per una imatge del nen Jesús que hauríem de poder tancar amb una imatge d'una estrella.

Seria adequat decorar el calendari d'advent amb alguna estrella o imatges d'advent.

Dinàmica:

La cura de la franja

El primer dia d'Advent llegeix la història "La sorpresa de la nit" i no oblidis tampoc el relat de la vida de Jesús. Recita atentament l'oració, posa-hi èmfasi en això. La resta dels dies s'ha de llegir sempre un tros, recitar la pregària i el propòsit del dia.

Tots els diumenges se't pregarà que pintis un infant a la rodona que has descobert i segueixis les instruccions que trobaràs cada vegada a la dinàmica.

En canvi, durant els dies entre setmana hauràs d'escriure i pintar una paraula que et suggerirà el propòsit diari al full de la finestra que has obert.

Per als pares i adults que segueixen els infants

El calendari és un instrument senzill per a tots els infants que freqüenten les escoles elementals amb la finalitat de preparar-los per a la vinguda de Jesús la Nit de Nadal. Com qualsevol altra activitat que requereix una mica de precisió, de continuïtat i de cura, és important que els infants tinguin sempre a prop un adult que els acompanyi i així els faci possible el camí.

L'objectiu més important que es pretén d'aconseguir és establir dia rere dia una familiaritat amb Jesús, una relació de proximitat i confiança que permeti anomenar-lo "amic". Per això hi ha un propòsit diari d'oració i l'audició d'una breu reflexió o història, que per la seva senzillesa i to concret pretén d'entrar a formar part de la nostra vida. Tots els dies pot semblar una mesura excessiva; en realitat, pensem que és el ritme més significatiu per tal de presentar Jesús i fer que el coneguim els nostres fills i filles. Un és amic si l'hem visitat tots els dies o l'hem visitat almenys una temporada i si hem compartit amb ell moments decisius.

I aquesta és la raó per la qual ens hem de preparar per a la vinguda de Jesús, el seu naixement entre les persones, i realment pot ser l'ocasió per caminar al seu costat. Per aquest motiu, la trobada quotidiana no ha de ser pas forçada o obligada (és que alguna vegada se'ns ha obligat a estar amb un amic?) ni descuidada o evitada: se li hauria de demanar a l'infant la seva disponibilitat i constància al començament del camí, per així sol·licitar-li després un esforç coherent amb el propòsit inicial. Fem que la trobada amb Jesús sigui un moment serè i bonic dins de la rutina diària; pensem en un espai on no estigui en competència amb els dibuixos animats preferits o els jocs amb els amics i convertim-lo en el temps de la pregària i de l'estel que ens fascina com als Mags. De vegades els primers que han de ser convençuts som nosaltres, els adults; procurem aquest Advent seguir el nostre fill o filla en el seu camí, convertint-nos en els seus companys de viatge i redescobrint potser nosaltres alguns elements importants de la nostra vida de fe.

Us demanem especialment que trobeu un moment per llegir la història "La sorpresa de la nit"; pot ser la mateixa nit del primer diumenge d'Advent.

S'han estudiat les històries dels dies feriats per a fascinar l'infant i excitar la seva curiositat tot inserint alguns elements ordinaris o excepcionals de la que podria ser la seva experiència. Com a adults estem convidats a sostenir la curiositat i la necessitat de comprendre que l'infant viu, ajudant-lo amb els nostres exemples, extrets potser de la vida familiar.

Setmana primera

Diumenge

Un dia anava Jesús caminant pels carrers de Jerusalem i parlava del seu futur amb els deixebles. Ja sabien que aviat moriria clavat en una creu i que els seus amics es quedarien sols. Jesús comprenia la preocupació dels apòstols i va voler tranquil·litzar-los. No els abandonaria perquè aviat tornaria al seu costat per sempre. Jesús no podia dir quan, perquè tampoc ell no coneixia l'hora. Per això, l'únic que calia fer era esperar-lo i no perdre l'esperança. Jesús vindria durant les ocupacions de tots els dies, mentre es prepara el dinar o es realitza la feina pròpia. Jesús se'ns posarà al costat i nosaltres haurem de tenir el cor disposat per reconèixer-lo allà a la vora.

La paraula que intentarem aprendre aquesta setmana és “vigilància”. Què significa esperar sempre algú? Aquesta setmana aprendrem dels Reis Mags com van saber esperar la vinguda de Jesús.

En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Et prego, Senyor, per totes les persones, a fi que es preparin per a la vinguda de Jesús en les seves vides. Il·lumina les seves ments i escalfa els seus cors amb el teu amor. Amén.

Avui vull esforçar-me per estar més atent a missa i, sobretot, vull recordar una paraula important de l'homilia del sacerdot.

Pinta l'infant que ha quedat en blanc al centre de l'estel, que has descobert pensant que tens a prop un amic de l'Àfrica.

Dilluns

Els Reis Mags eren savis estudiosos del cel. Feia molt que escrutaven el cel, perquè creien que des de lluny els arribaria un senyal que indicaria un temps nou, un temps fet d'amistat i d'igualtat entre tots els pobles. Per això, escrutaven el cel nit i dia, sense descansar, i sovint renunciaven a dormir per tal de vigilar. Per això també els seus llits romanien buits, sense temps per descansar el cap sobre el coixí.

Gràcies, Jesús, perquè m'has donat un llit on dormir i una cambra on reposar. Fes que sigui sempre agraït al pare i la mare.

Avui m'esforçaré per ser endreçat amb les meves coses.

Escriu i pinta la paraula COIXÍ a la part del darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimarts

El cel és realment lluny, més enllà de l'horitzó. Per això feia tan fascinant als

Mags l'estudi del cel. Mirar lluny, més lluny que la resta dels homes; és per això que els Mags tenien entre els seus "instruments per treballar" un bellíssim i brillant telescopi. Aquest telescopi era una escala que els feia pujar al cel per ser més a prop dels senyals de Déu.

Et prego, Jesús, pels estudiosos del cel, perquè sàpiguen posar al servei de la humanitat sencera tota la seva ciència.

Avui estudiaré la lliçó amb atenció.

Escriu i pinta la paraula TELESCOPI a la part del darrere de la finestreta que has obert avui.

Primera proposta per als nens/es.

Dimecres

Els Mags eren tres amics i a la nit es tornaven per vetllar. Era una meravellosa responsabilitat haver de romandre en vetlla tota la nit. De vegades, les ganes de tancar els ulls eren molt grans, encara que només fos per uns minuts; però això podia significar la ruïna del treball pacient de tots, i aquesta idea feia superar la son i la fatiga. Els ulls romanien oberts mirant el cel.

Gràcies, Jesús, perquè unes persones com els agents de policia vigilen a la nit en les nostres ciutats. Sostén-los en la seva important i fatigosa feina.

M'esforçaré per ser més generós amb el que tinc vora meu.

Escriu i pinta les paraules ULLS OBERTS al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dijous

Ja feia mesos que els Mags treballaven en el seu projecte i tot el que advertien al cel ho consignaven dins d'un llibre tot calculant el temps que passava amb una gran clepsidra. La clepsidra plena de sorra que anava baixant deia que cada vegada era més a prop el temps de la vinguda del Senyor.

Et prego, Jesús, per tots els nens com jo, perquè sàpiguen sempre ser agraïts en el temps de joc i de joia que els dónes.

Avui vull jugar amb un nen/a que se senti sol.

Escriu i pinta la paraula CLEPSIDRA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Divendres

Quan queia la nit, el punt cap a on els Mags dirigien el seu esguard era l'horitzó. El punt màgic i formós on la terra i el cel sembla que es toquen era ja un petit

avançament del nou món que estava per arribar. Per això, escrutaven aquella franja subtil de llum que semblava de foc.

Gràcies, Jesús, per la natura que ens has donat. Feu que no l'embrutem o taquem, ja que el teu do és massa formós per destrossar-lo.

Avui procuraré renunciar a un petit dolç per recordar-me que hi ha infants que no tenen res que portar-se a la boca.

Escriu i pinta la paraula HORITZÓ.

Dissabte

A la nit, els Mags miraven el cel i anotaven la brillantor, el color i el camí que recorria aquell estrany estel. Tot al llarg d'aquelles llargues nits els Mags se sentien una mica sols; no és pas fàcil vigilar de nit, per això tenien a prop una candela, una petita llum que els animava. La llum de la candela recordava la promesa de la propera arribada del Rei de reis, de Jesús, entre els homes.

Estimat Jesús, aquesta setmana he comprès una mica més què significa vigilar: vol dir estar atents, i també estar disposats i mai desconfiats. Però el més important és saber que és a Tu a qui esperem. Jo vigilaré tot esperant la teva vinguda.

Vull esforçar-me per ser obedient amb els grans que tinc a prop.

Escriu i pinta la paraula CANDELA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Setmana segona

Diumenge

Un àngel havia anunciat a Zacaries i a Isabel el naixement d'un fill especial, de Joan Baptista, que havia estat triat pel Senyor per a una missió important. Joan buscava sempre un senyal que li donés a entendre el que havia de fer de la seva vida, i un dia va comprendre que seria testimoni de la vinguda de Jesús. Ho havia de dir a tot el poble d'Israel. Per això va canviar de vida, es va vestir de pèls de camell i se'n va anar a viure al desert. Només menjava llagostes i mel silvestre. La gent sentia curiositat per aquell canvi i li preguntava per què ho havia fet, allò. Joan va respondre que era necessari canviar de vida i que no es podia continuar vivint com fins aleshores, perquè algú important estava a punt d'arribar. I ell era el primer d'haver abandonat les riqueses d'un temps per poder anunciar en veritat que aquell era el camí que calia seguir.

La paraula en la qual volem aprofundir aquesta setmana és "conversió". Què significa convertir-se? Aquesta setmana aprendrem del mariner Pim què significa seguir la ruta al mar.

En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Et prego, Senyor, que en la vida de

cada home hi hagi sempre la possibilitat de remeiar els errors propis i començar de bell antuvi amb el teu perdó. Amén.

Avui, durant la missa, vull estar atent en concret al moment en què es demana perdó per tots els errors que s'han comés.

Pinta l'infant que havia quedat en blanc al centre de l'estel que has descobert pensant en el teu millor company d'escola.

Dilluns

El mariner Pim era un home alegre que havia navegat per tots els mars i tots els oceans i en sabia molt de l'art de la navegació. Quan es trobava al mar a la nit sempre buscava amb especial atenció una cosa: un far llunyà que en la foscor guiava les naus cap al port; el far era un punt de referència important per tal de poder orientar-se. També en Pim anava pel mar buscant una sorpresa.

Gràcies, Jesús, per la persona que m'acompanya a escola i pels bidells, les mestres i els mestres que prenen cura de nosaltres, els estudiants.

Vull esforçar-me per ser més respectuós amb les regles que els grans em demanen que respecti.

Escriu i pinta la paraula FAR al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimarts

El mariner Pim feia temps que havia deixat casa seva. No és que no volgués saber res de la gent amb la qual havia crescut, tampoc és que no estimés la seva ciutat; és simplement que el mar el convidava a viatjar i a buscar una nova casa on viure. Per això havia marxat i no podia estar a casa assegut tranquil·lament i còmode. En Pim volia canviar de vida i buscar un tresor.

Et prego, Jesús, per tots els qui han d'escollir el que fan amb la seva vida; il·lumina el seu camí i guia les seves passes.

Avui estaré atent a si estic alegre i somrient.

Escriu i pinta la paraula CASA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimecres

El mariner Pim portava sempre amb ell un altre important acompanyant: la brúixola. La brúixola era potser l'instrument més preciós de tot el vaixell, perquè la seva agulla magnètica assenyalava sempre el Nord. Així era com el vaixell coneixia sempre la direcció que seguia i cada nit en Pim sabia on trobar l'estel Polar, gran i lluminós.

Gràcies, Jesús, pel cel i pels estels. Tot el que has creat és realment bonic, per

això només puc donar-te les gràcies.

Avui vull ser capaç de dir una paraula de pau a qui he ofès.

Escriu i pinta la paraula BRÚIXOLA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dijous

La vela gran de la nau empenyia el vent per poder viatjar. Per al mariner Pim era important saber la direcció del vent, i per descobrir-ho utilitzava un molinet. Un simple molinet pintat, que només gira si el vent entra en les seves pales. En Pim l'aixecava amunt i buscava el punt on havia començat a girar: aquella era la direcció cap a on havia d'orientar les veles.

Et prego, Jesús, per tots els qui han perdut la vida tornant a casa seva. En especial et prego per tots els qui viuen al carrer i dormen sobre els bancs dels parcs. Feu que les persones generoses els ajudin.

Trobaré una mica de temps per dedicar-li a qui està sol.

Escriu i pinta la paraula MOLINET al darrere de la finestreta que has obert avui.

Divendres

Al mariner Pim li agradava molt mirar el mar, perquè mai no era igual. Algú potser podrà dir que es tracta només d'aigua, però en Pim sap perfectament que això no és pas veritat. A cada hora del dia presentava uns colors diferents i increïbles, tal punt semblava que un pinzell incansable els canviés de continu. La vida mai no és avorrida si sabem mirar-la bé. Aquella atenció havia canviat els ulls del mariner.

Gràcies, Jesús, per tots els colors de l'univers. En especial vull donar-te les gràcies pels artistes que saben escoltar la teva veu i pintar-la amb el teu art.

Avui vull esforçar-me per no dir ni una sola paraula lletja.

Escriu i pinta la paraula COLORS al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dissabte

En Pim és un mariner simpàtic i una mica esbojarrat. De fet, tenia al seu vaixell un enorme recipient on havia plantat uns gira-sols rossos. Al Pim li agradava banyar els seus grocs amics, però sobretot li agradava observar aquelles enormes cares rodones, que cada dia s'alçaven i seguien a poc a poc el recorregut del sol. El sol era la seva única referència, sense el sol no tenien pas sentit. En Pim estava molt orgullós dels seus companys de viatge.

Estimat Jesús, aquesta setmana he comprès que significa convertir-se: vol dir

que és necessari tenir sempre uns punts de referència; però també no estar massa lligats al passat; s'ha de buscar la direcció que cal seguir. He comprès que convertir-se significa apropar-se més a tu.

M'esforçaré per ser sincer i no dir mentides.

Escriu i pinta la paraula GIRASOL al darrere de la finestreta que has obert avui.

Setmana tercera

Diumenge

El que deia Joan Baptista no agradava els amos del poble, perquè repetia fins a la sacietat que calia acabar amb les injustícies, que els rics havien de dividir les seves riqueses amb els més pobres. El van ficar a la presó, però Joan continuava allà esperant el Senyor, que arribaria aviat. I quan va sentir parlar de Jesús de seguida es va preguntar si no seria aquell l'esperat. Aleshores Joan va decidir d'enviar algú dels seus amics per interrogar-lo. Jesús es va alegrar d'aquelles preguntes, Joan l'estava realment esperant i així ho va dir: "Digueu-li a Joan el que passa: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els malalts són guarits, els sords poden sentir i als pobres se'ls promet un regne".

Aquestes paraules de Jesús referien els senyals que estava obrant entre la gent, eren els senyals d'un món nou que Jesús havia vingut a portar. I Joan va obtenir la seva resposta: Jesús era el Senyor que estava esperant.

La Paraula que intentarem comprendre millor aquesta setmana és "interrogar-se". Què significa fer-se preguntes i buscar respostes? Per això escoltarem la història del pagès Noa i del seu camp.

En el Nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Et prego, Senyor, per totes les persones que et busquen en la seva vida. Feu que puguin trobar testimonis veritables del teu amor. Amén.

Avui vull estar atent a missa a les preguntes que el sacerdot fa a l'assemblea i a les respostes que jo donaré.

Pinta l'infant que ha quedat en blanc al centre de la finestreta que has descobert pensant en un infant pobre.

Dilluns

El pagès Noa tenia un camp llarg que s'estenia a la vora d'un riu. Cada any a l'hivern arribava el temps de preparar el camp per a sembrar. I per això prenia d'entre les seves eines la vella aixada, la netejava fins que brillava i se n'anava al camp per aixecar la terra. A en Noa li agradava treballar la terra perquè li permetia veure més enllà de la superfície, més enllà del que tots hi poden veure.

Gràcies, Jesús, pels pagesos i tots els qui conreen la terra per a proporcionar a la gent les fruites i les verdures i els daurats grans de blat.

Avui em comprometo a endreçar totes les meves joguines.

Escriu i pinta la paraula AIXADA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimarts

Després de rompre la terra en Noa agafava el carretó i l'omplia de llavors petites i lluminoses. Eren llavors recollides l'estiu anterior i apartades per sembrar. Ara havia arribat el seu moment. En Noa les treia del dipòsit, perquè sabia que sense el sacrifici d'aquella magnífica llavor no hi hauria una nova collita. El carretó li servia per traslladar les coses, per moure-les a fi que poguessin arribar les noves.

Et prego, Jesús, per tots els nens i nenes que no tenen res per portar-se a la boca. I en particular, per tots els qui per causa de la guerra i de la injustícia es veuen obligats a dejunar.

Vull estar atent en concret a les necessitats d'un amic o d'una amiga.

Escriu i pinta la paraula CARRETÓ al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimecres

El pagès Noa estava molt orgullós del seu camp. Després d'haver-lo sembrat l'observava i, de vegades, per tal de saber si les llavors ja germinaven, agafava una lupa i s'inclinava sobre el terreny. Mirava i remirava fins que trobava una petita llavor, la qual analitzava amb la lent. Tenia molta curiositat per saber si tot anava bé. I mirant les coses petites podia saber el que passaria al futur.

Gràcies, Jesús, per la mare que cada dia pren cura de mi. Feu que jo li estigui sempre agraït.

Avui vull esforçar-me per ser més obedient.

Escriu i pinta la paraula LENT al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dijous

En Noa, mentre esperava al transcurs de la collita, llegia un llibre gran. No ho feia pas perquè el temps passés més de pressa, sinó perquè sentia la necessitat de sentir veus llunyanes que li parlaven d'altres països. A en Noa li agradava llegir, perquè era com observar el naixement de les seves plantetes, sentia com si la vida, així, passava a través seu.

Et dono les gràcies, Jesús, pels llibres que em fan companyia. Beneeix tots els

qui els escriuen i dissenyen els llibres per als infants.

M'esforçaré per estar menys distret a escola.

Escriu i pinta la paraula **LLIBRE** al darrere de la finestreta que has obert avui.

Divendres

Mentre en Noa observava com creixien les plantes veia que el seu tronc minúscul començava ja a dividir-se en moltes branques. Ben mirades li recordaven els camins dels homes, que es divideixen en tants i tants creuaments que poden anar a dreta i esquerra. El més bonic de viatjar consisteix justament en veure les moltes possibilitats que es tenen i que no se sabien. En Noa seguia amb el dit el tronc de les seves plantes com es pot seguir un mapa de rutes.

Gràcies, Jesús, per la gent que amb la seva feina ens permet d'anar lluny i viatjar segurs pels camins.

Avui vull renunciar a una estona a la televisió per estar amb els qui viuen amb mi.

Escriu i pinta la paraula **CAMÍ** al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dissabte

Les plantetes d'en Noa creixien cada vegada més. Ja eren tan altes com ell. Tot observant-les en Noa havia comprès algunes coses senzilles de la vida i d'ell mateix. Per què sempre necessitem d'algú que ens esperi i ens prepari una casa, que ens cuidi i que ens doni l'àpat? En Noa havia comprès que per créixer es necessita molt d'amor. Així les plantetes s'havien convertit en el mirall de la seva vida, perquè li havien fet comprendre tot el que l'havien estimat els seus pares.

Estimat Jesús, aquesta setmana he comprès el que significa fer-se preguntes. Significa ser una mica curiós i també estar disposats a escoltar, a mirar al voltant per comprendre millor el que hi succeeix; però el més important és saber que la resposta més important ets Tu. Només si et busco et podré trobar.

M'esforçaré per ser obedient sense respondre malament.

Escriu i pinta la paraula **MIRALL** al darrere de la finestreta que has obert avui.

Setmana quarta

Diumenge

Una nit un àngel s'aparegué a Maria, la va saludar amb una veu bellíssima i la va convidar a no espantar-se perquè ell, Gabriel, havia estat enviat per Déu per pregar-li si volia ser la mare d'un nen especial: del Fill de Déu. El nen es diria

Jesús i seria la salvació de tots els pobles. Al principi Maria no va entendre què volia dir l'àngel, després però, va decidir fiar-se i acollir en el seu cor la Paraula que li venia anunciada... i la seva vida va canviar! També Josep, el promès de Maria, va ser visitat per un àngel que li va dir que ella tindria un fill, el qual seria el fill de Déu. Josep va decidir que protegiria aquell nen, que acolliria Jesús al costat de Maria quan arribés al món i que li donaria casa i menjar, que li construiria joguines i li ensenyaria a pregar i a llegir la Bíblia.

La paraula que volem comprendre aquesta setmana és: acollida. Què significa acollir algú i preparar-se per la seva arribada? Intentarem d'esbrinar-ho amb l'ajut d'una amiga que es diu Irene.

En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Et prego, Senyor, per tots els infants que no tenen casa ni pares; feu que no se sentin massa sols i que trobin persones disposades a acollir-los.

Durant la missa d'avui vull estar especialment atent al moment en què tots estem agenollats i preguem que vulguis venir al nostre cor.

Pinta l'infant que ha quedat en blanc al centre de l'estel que has descobert pensant en un amic o amiga de la Xina.

Dilluns

Un dia que la Irene tornava de l'escola a casa, es va trobar amb una meravellosa sorpresa: havia arribat adreçada a ella una carta des d'un país llunyà. Qui la hi podia haver escrit, aquella carta? La va obrir a corre-cuita i va veure que la enviava el seu amic Habib. L'Habib havia nascut a l'Àfrica, però des de feia uns anys vivia amb la seva família a Itàlia. A la carta li deia que l'aniria a veure. La Irene es va posar molt contenta amb aquella notícia i li va donar la carta també a la seva mare perquè la llegís ella també.

Gràcies, Jesús, pel treball pacient del carter, perquè ens porta les salutacions i les notícies de persones que són molt lluny.

Vull esforçar-me per ser endreçat amb els deures de l'escola.

Escriu i pinta la paraula CARTA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimarts

La Irene se l'estimava, l'Habib. S'havien conegut durant unes vacances al mar i s'havien fet companys de jocs i de natació. Quan va arribar el moment de tornar a casa, l'Habib li va regalar a la Irene una perla petita. Era el senyal de la seva amistat, que per a l'Habib era tan preciosa com la perla. La Irene guardava curosament aquell tresor dins d'un cofre.

Et dono les gràcies, Jesús, pel regal dels amics; feu que jo sempre estigui agraït per la seva amistat.

Avui aplicaré les meves forces per conèixer un nen/a que no conegui i que em sembli més sol que no pas els altres.

Escriu i pinta la paraula PERLA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dimecres

I va clarejar el dia que havia d'arribar l'Habib. La Irene, tota nerviosa, no veia el moment de poder tornar a abraçar el seu amic. Cada cotxe que arribava la feia saltar cap a la porta. La seva mare la va tranquil·litzar i li va permetre deixar oberta la porta de casa seva, així l'Habib podria entrar tan bon punt arribés.

Gràcies, Jesús, perquè ets a prop de cada home. Et demano per tots els qui pateixen i tenen necessitat de companyia i consol.

Vull intentar estar disponible i ajudar el pare i la mare.

Escriu i pinta la paraula PORTA OBERTA al darrere de la finestreta que has obert avui.

Dijous

La Irene havia preparat un cistell amb regals per a l'Habib i la seva família. Hi havia posat un paquet de colors amb una joguina per a l'Habib, i per al seu germanet petit havia preparat una pilota que s'il·luminava a les fosques; per a la mare hi havia uns guants de llana, i per al seu pare, una corbata de seda. Encara quedava una mica de lloc al cistell per a totes les paraules i riures que els dos amics s'intercanviarien.

Et dono les gràcies, Jesús, perquè aviat seràs un cop més entre nosaltres. Visita el cor de tots els homes.

Vull ser bo i esperar amb goig la teva vinguda.

Escriu i pinta la paraula CISTELL al darrere de la finestreta que has obert avui.

Divendres: El sant Nadal

"L'Habib és aquí, ha arribat!" La Irene va córrer cap al seu estimat amic i el va abraçar. Havia passat tant de temps des de l'últim cop que s'havien abraçat, que ja no recordava el perfum d'aquella abraçada. Era un perfum dolç i bo, com el pa acabat de fer.

Gràcies, Jesús, pel teu amor. Avui véns a recordar-nos que no estem pas sols, que tu ets sempre amb nosaltres. Gràcies per la casa on visc i gràcies per tots els qui m'estimen. Vine al meu cor i seu al meu costat durant l'àpat d'avui. Tu ets

el meu amic i aquest és el regal més gran i més important.

Durant l'àpat jo vull pensar en tots els nens i nenes del món i fer per a ells una pregària amb el cor.

Separa el centre de l'estel: Jesús és l'autèntic estel que il·lumina la nit i venç les foscores i la por.

Escriu i pinta la paraula PA a la finestreta que has descobert seguint l'estela del cometa.

Dissabte

L'Habib havia portat una maleta gran. Quan la Irene i ell la van obrir van veure que a dins hi havia fotos del mar, dibuixos que l'Habib havia fet per a la Irene, també un tambor construït a l'Àfrica i un collar llarg de perles vermelles. L'Habib havia portat a la Irene un tros del seu món per regalar-li.

Estimat Jesús, aquesta setmana ha estat realment plena d'emocions i sorpreses. He comprès què significa acollir: vol dir que sempre s'ha de desitjar que estigui a prop qui es trobi lluny; que és necessari saber esperar i també obrir la porta, regalar quelcom d'un mateix per rebre quelcom d'altri. Però el més important que m'ha passat aquesta setmana ha estat acollir-te en el meu cor i a casa meva.

Avui vull ser bo i alegre, sense capricis.

Escriu i pinta la paraula MALETA al darrere de la finestreta que has obert avui.

La sorpresa de la nit

En un país no gaire lluny d'aquí hi viuen alguns amics; pot ser que tu també els coneguis: la Sara, en Nicolau, la Livia i en Francesc. Un dia va passar quelcom d'estrany mentre tornaven de l'escola: van trobar un llibre obert a terra. No era pas un llibre que algú hagués llençat, destrossat o perdut. Era un llibre preciós i ben cuidat i semblava com si algú l'hagués deixat allà igual que es deixa el llibre de l'escola quan es fan els deures. "De qui serà aquest llibre?", va preguntar en Francesc. Ningú no va saber respondre-li, però la Livia va decidir agafar-lo per observar-ne les tapes. "És un llibre molt bonic, mireu el treball de les cobertes i com les planes estan decorades amb or i mil colors. Aquest llibre segurament és important i pertany a algú. Què fem?". Ho van estar rumiant una estona i finalment van decidir portar el llibre on hi ha altres llibres. De manera que el van portar a la biblioteca on treballava el seu amic Pau. En Pau era un gran jove, potser no tan gran com el pare o la mare, però realment era un gran jove, i aquesta podria ésser la seva definició.

Quan en Pau va veure el llibre que li mostraven els seus amics es va quedar mut: n'havia vist i llegit molts, de llibres, però cap com aquell. Va dir que tindria cura d'aquell tresor fins que el seu legítim propietari el reclamés. Van passar els

dies entre deures i preguntes, però una tarda assolellada els quatre amics van anar a veure en Pau i el van trobar llegint el magnífic llibre que havien trobat. “És interessant?”, va demanar en Nicolau. “Sí, molt, no us ho podeu imaginar. Ara us explico el que aquí es conta...”.

I en Pau va començar a contar que el llibre parlava de terres llunyanes i veïnes i afirmava que justament a prop del seu país hi havia un bosc meravellós, el qual rodejava un llac, i els va llegir les paraules del llibre. “Desgraciadament ningú no coneixia el llac de Millau i la màgia del seu bosc: Tanmateix, jo puc assegurar haver assistit en aquell lloc a l'espectacle més bonic de tota la meua vida: danses de llums, seguicis de flors transparents, músiques celestials. Com m'agradaria que algú pogués veure aquesta meravella...”.

La Lívia va reflexionar una estona i va dir: “L'àvia, quan parla del viarany que porta més enllà de la muntanya, molt sovint en diu Millau; potser si li faig alguna altra pregunta em sàpiga dir per què ho diu, això”. “És veritat -va continuar en Pau- les indicacions que l'escriptor d'aquest llibre dóna porten precisament cap al nostre país; però després es confonen i fan referència a llocs que ja no hi són perquè hi han construït torres. Però si la Lívia s'informa millor amb la seva àvia, podríem organitzar una excursió per trobar el llac Millau i el seu bosc. Per a l'àvia, Millau era aquella zona del bosc a la dreta immediatament després del pas; en altres temps, hi havia un viarany petitó, però podia ser que amb el pas dels anys s'hagués esborrat completament.

La Sara, en Nicolau, la Lívia i en Francesc estaven molt nerviosos i van córrer per veure en Pau i organitzar la “expedició” (tal com ell l'anomenava) pel diumenge següent. S'havia de demanar permís als pares, equipar-se bé perquè podia fer fred i preparar l'avituellament necessari. Però si es solucionaven aquells tràmits ja ningú no podria impedir la excursió.

De manera que el diumenge a dos quarts de vuit del matí (abans de l'hora en què es llevaven els dies d'escola) van sortir els cinc tot recordant les paraules de l'àvia: després del pas a la dreta. En efecte, si alguna vegada havia existit allà un viarany, ara ja no hi era. Però els nostres intrèpids herois es van ficar pel bosc tot treient el filferro amb pues i aixafant l'herba alta. Van caminar moltes hores i el cansament va començar a deixar-se sentir. “Voleu que tornem?” va preguntar en un moment donat en Pau, preocupat per la llarga caminada. Tanmateix, els quatre nois van respondre que encara aguantaven i que volien continuar endavant.

Caminant i caminant van arribar a un lloc on el bosc semblava que començava a clarejar: les plantes no eren tan espesses i es podia percebre una mena de estrany perfum com de molsa i resina. “Potser ja hem arribat, potser ja l'hem trobat!” va cridar en Francesc que va començar a córrer, seguit immediatament per la resta.

De fet, uns quants metres més enllà, el bosc s'obria sobre un petit llac blau. "I aquest seria el llac màgic de Millau?", va exclamar en Nicolau desil·lusionat. "No em sembla gaire diferent de tots els llacs que hem vist", va murmurar la Sara. "Vaja, tanta història per a res!" va concloure en Francesc. "De totes maneres, és un lloc molt maco -va comentar en Pau- tot i que no sentim les danses ni les cançons màgiques del llibre, no deixa de ser un descobriment". I per acabar la excursió van decidir de donar la volta al llac per veure com era de gran, però van calcular malament el temps i aviat es va fer fosc. S'havia fet massa tard per tornar a casa, per això van decidir passar la nit vora el llac, a l'abric del forat d'un gran tronc. Van menjar plegats els entrepans que duien i comentaven alhora la desil·lusió d'aquella jornada, quan de sobte, en Francesc va cridar mirant el llac: "Guaiteu!". tots es van tornar. Realment era fosc i no hi havia lluna que pogués il·luminar el paisatge. Però malgrat això hi havia unes llumetes que es movien sinuosament sobre la superfície del llac. Aquells llums formaven una dansa elegant i estranya i semblava com si sortissin de la superfície del llac, per després, capbussar-se en les profunditats del llac. Tots van quedar bocabadats. I una música de tintinejos i silenci va omplir l'atmosfera. El llac semblava talment diferent. Aquella era la màgia de Millau!

Amb el vent lleuger es van alçar de l'altra riba reflexes de llum que semblaven flors sense tall, que s'obrien i tancaven. Tot era realment esplèndid. "És exactament el que passa amb els estels, no es veuen mentre brilla el sol i es mostren en tota la seva esplendor quan el sol es pon", va dir en Pau en veu baixa. "Per això la nit és tan preciosa com el dia, perquè permet mostrar-se a les llumetes. Com l'estel que va guiar els Mags fins al bressol de Jesús: només podia veure's a la nit amb la foscor, encara que no tots podien veure-la, sinó solament qui sabia esperar amb paciència i trobar així el tresor més preuat. També nosaltres hem après avui que és necessari esperar que es faci fosc per veure realment les coses més belles. Potser per això, quan fem una pregària al bon Jesús tanquem els ulls, perquè a les fosques podem veure'l al nostre costat i parlar amb ell. Quedem-nos contemplant una estona Millau, i després anirem a dormir, perquè demà hem de tornar a casa".

Tots van quedar una estona en silenci, i és que l'espectacle era increïble, indescriptible, i la son va trigar en arribar. Menys mal que l'endemà no hi havia escola...

Els dies després de Nadal

Diumenge després de Nadal

Jesús va néixer a la nit fosca, mentre Maria i Josep eren a Betlem. Com que eren forasters en aquella ciutat i no havien trobat una posada on poder allotjar-se, se les van arreglar el millor que van poder. Així doncs, Jesús, quan va néixer no va tenir ni una casa on arrecerar-se, però l'amor dels seus pares el va rodejar d'escalfor. També eren a prop els àngels de Déu i ells dansaven al cel tot cantant

i tocant música dolcíssima per fer-lo dormir. En la nit sense estels només n'hi havia una de llum, que il·luminava el món sencer: aquella llum era Jesús, el Fill de Déu, que venia a habitar entre els homes.

En el Nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant. Et prego, Senyor, per tots els pobles que estan en guerra, perquè s'esforcin en el diàleg i puguin arribar aviat a la pau. Amen.

En la missa d'avui vull desitjar el pa blanc que és Jesús donat a cada home per dir-li que l'estimo.

Coloreja el nen que ha quedat en blanc al centre de l'estel que has descobert; avui has de dibuixar-te a tu mateix.

El bressol

Hi ha un lloc que, després de Maria, va acollir el cos de Jesús: el bressol en què hi dormia. Aquell bressol no era pas un llit, sinó una menjadora on hi havia fenc, que podien menjar els animals quan eren a l'establia. Jesús va compartir la pobresa dels homes i, en particular, la pobresa de les famílies que no tenen casa. Així podia donar a entendre que realment havia nascut per a tots.

Gràcies, Jesús, per la casa on trobo descans, beneeix tots els paletes que treballen per donar-nos un aixopluc.

Avui vull tenir cura de no ofendre ningú.

Les ovelles

Jesús va néixer als voltants de Betlem on començaven els camps de conreu i els pastos per a les ovelles. La nit de Nadal alguns pastors estaven acampats en un prat pròxim i vigilaven les ovelles, quan de sobte, unes veus angelicals els van cridar i els van convidar a anar a veure un nen acabat de néixer. Els pastors van córrer per veure aquell nen i van portar també les ovelles que li van donar llet i escalfor al petit.

Et prego, Jesús, pels qui tenen cura i estimen els animals; feu que respectin sempre la vida d'aquestes criatures.

Procuraré renunciar una estona a la televisió.

Escriu i coloreja la paraula OVELLES al darrere de la finestreta que has obert avui.

La torxa

Quan els pastors van anar al bressol de Jesús tot era molt fosc. És per això que van utilitzar torxes per veure-hi, per reconèixer la senda i per caminar amb passes lleugeres i segures. A la llum d'aquelles torxes van veure el nen i la seva

mare a la menjadora. L'espectacle era tan bonic que van quedar sense parla: la pobre llum de les torxes els va permetre veure-hi la llum verdadera, aquella que il·lumina a cada home: Jesús.

Gràcies, Jesús, pel cel i les seves llums, gràcies pel sol, la lluna i tots els estels.

Vull esforçar-me per fer els deures de les vacances.

Escriu i coloreja la paraula TORXA al darrere de la finestreta que has obert avui.

El cofret

Després dels pastors van visitar Jesús en la menjadora alguns personatges importants, que havien arribat de molt lluny: eren els Mags. Un estel a dalt del cel els havia guiat fins a la menjadora. Portaven uns dons per expressar que estaven contents del do més gran que el Senyor havia fet a la humanitat: Jesús. En uns cofrets petits els Mags havien conservat perfums preciosos i olis rars portats des dels seus països llunyans. Jesús era el Rei dels reis, i per això havia de rebre tots els honors dels pobles de la terra.

Et prego, Jesús, pels responsables de les nacions, per a que sàpiguen treballar pel bé de tots el homes.

Avui vull ser menys prepotent en el joc.

Escriu i coloreja la paraula COFRET al darrere de la finestreta que has obert avui.

Les piràmides

Quan els Mags estaven buscant el lloc on Jesús havia nascut van conèixer el rei Herodes i li van parlar del Rei que anaven a visitar. Allò va despertar en Herodes un recel tan gran que va decidir matar tots els nens de Betlem. Jesús també hauria mort si no haguessin avisat Josep en somnis que fugís lluny, fins a Egipte, durant la nit. Així va ser com Maria, Jesús i Josep van escapar a Egipte i allà van romandre fins que Herodes va morir.

Et prego, Jesús, per tots els pares que han perdut els seus nens. Consola'ls amb la teva tendresa.

Avui em comprometo a no menjar dolços.

Escriu i coloreja la paraula PIRÀMIDES al darrere de la finestreta que has obert avui.

La casa de Natzaret

Així doncs, quan van tornar d'Egipte, Josep i Maria van poder tornar a la seva casa de Natzaret. Finalment Jesús tenia una autèntica casa, ja no era un fugitiu. En aquella casa creixeria, tindria els seus amics a prop, aniria a pregar a la

sinagoga i coneixeria el nom de Déu. Així viuria fins al començament de la seva predicació pels camins de Palestina.

Gràcies, Jesús, per aquests dies passats en la teva companyia per tal de descobrir l'estel de Nadal. Gràcies perquè he comprès una mica més que ets a prop meu i que m'estimes. Beneeix tots aquells que porto al meu cor.

Avui vull estar somrient i no murri.

Escriu i coloreja la paraula NATZARET al darrere de la finestreta que has obert avui.

www.peretarres.org/mcecc

Amb la col·laboració de la Direcció General d'Afers Religiosos
del Departament de Governació i Relacions Institucionals

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Relacions Institucionals

 **FUNDACIÓ
PERE TARRÉS**

 **FUNDACIÓ
VERGE BLANCA**
DE LLEIDA

 **FUNDACIÓ
SANTA MARIA
DE SIURANA**

 **de COLÒNIES
i ESPLAIS del
BISBAT de
TORTOSA**
diocesà

